EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 28.10.2014
COM(2014) 670 final

2014/0311 (NLE)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om fastställande för år 2015 av fiskemöjligheterna för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i unionens vatten och, för unionsfartyg, i vissa andra vatten och om upphävande av rådets förordning (EU) nr 779/2014

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Motiv och syfte

Syftet med alla förordningar om fiskemöjligheter är att begränsa utnyttjandet av fiskbestånden till nivåer som är förenliga med den gemensamma fiskeripolitikens (GFP) allmänna mål. I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 om den gemensamma fiskeripolitiken (nedan kallad *grundförordningen för den gemensamma fiskeripolitiken*) anges målen för de årliga förslagen till begränsningar av fångsterna och fiskeansträngningen, varmed syftet är att säkerställa att unionens fiske är ekologiskt, ekonomiskt och socialt hållbart.

Fiskemöjligheterna fastställs genom en årlig förvaltningscykel (vartannat år när det gäller de djuphavslevande bestånden). Detta utesluter dock inte att det också införs mer långsiktiga förvaltningsstrategier. Unionen har gjort stora framsteg på detta område och det finns nu fleråriga planer för förvaltningen av viktiga bestånd av kommersiellt intresse. De årliga totala tillåtna fångstmängderna (TAC) och taken för fiskeansträngningen måste överensstämma med dessa planer.

Tillämpningsområde

Detta förslag omfattar de fiskemöjligheter som unionen fastställer autonomt. Förslaget omfattar emellertid också fiskemöjligheter som härrör från åtgärder som antagits inom ramen för multi- och bilaterala fiskeavtal eller förfaranden på fiskeriområdet. I de fallen agerar unionen på grundval av en ståndpunkt som fastställs utifrån unionens politiska mål och på grundval av vetenskapliga utlåtanden. Vid sådana förhandlingar krävs det att unionen ger sitt samtycke för att den ska kunna bindas av åtaganden i förhållande till tredje part. Utöver den interna fördelningen mellan medlemsstaterna, dvs. genom detta beslut, har unionen därför ingen betydande befogenhet när det gäller genomförandet av sådana beslut i unionslagstiftningen. När det gäller den interna fördelningen tillämpas principen om relativ stabilitet.

Utöver de autonoma unionsbestånden omfattar detta förslag således följande bestånd:

- Gemensamma bestånd, dvs. bestånd som samförvaltas med Norge i Nordsjön och Skagerrak eller genom kuststatsavtal som ingåtts inom ramen för Nordostatlantiska fiskerikommissionen (NEAFC).
- Fiskemöjligheter som följer av avtal inom ramen för de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna (RFMO).

En del av fiskemöjligheterna i detta förslag har märkts med förkortningen *pm* (pro memoria, dvs. uppgift saknas). Detta beror på något av följande:

– Utlåtandena för vissa bestånd kommer inte att finnas tillgängliga vid den tidpunkt då förslaget ska antas.

– Vissa fångstbegränsningar och andra rekommendationer från de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna finns ännu inte tillgängliga utan kommer att fastställas vid dessa organisationers årliga möten.

– För bestånd i grönländska vatten samt för bestånd som samförvaltas med Norge och andra tredjeländer eller för vilka kvoter utbyts med de länderna finns ännu inga siffror tillgängliga, eftersom samråden med dessa länder inte kommer att avslutats förrän i november och december 2014.

En ny uppsättning åtgärder föreslås för att skydda beståndet av havsabborre i Nordatlantens östra del. I juni 2014 lämnade Internationella havsforskningsrådet (Ices) vetenskapliga utlåtanden om detta bestånd, som snabbt har minskat sedan 2012. Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) menar dessutom att de nationella åtgärder som för närvarande vidtas för att skydda havsabborren i allmänhet har visat sig vara ineffektiva. Havsabborre är en art som mognar sent och växer långsamt och vars fiskedödlighet för närvarande är fyra gånger större än nivån för maximal hållbar avkastning (MSY). Med tanke på den oroande situationen för detta bestånd, som kan vara på gränsen till kollaps, föreslås fiskemöjligheter i form av fiskeansträngning och fångstbegränsningar som bör vara inriktade på de huvudsakliga orsakerna till fiskedödligheten, dvs. flyttrålning och fritidsfiske. I den föreslagna förordningen ingår därför en ny bilaga IIE som ska kompletteras med information som inhämtas från medlemsstaterna.

Slutligen utvärderade STECF 2014 effekterna av förvaltningsåtgärderna för ansjovis i Biscayabukten. STECF kom fram till att en ändring av förvaltningsperioden till ett vanligt kalenderår (januari till december) avsevärt reducerar risken för att beståndet hamnar under säkra nivåer vad gäller biomassa och ger en liten ökning vad gäller fångstkvantitet och fångststabilitet jämfört med den nuvarande förvaltningsperioden som löper från juli till juni. Efter samråd med Spanien, Frankrike och rådgivande nämnden för sydvästliga vatten (SWWAC), och utan att det påverkar åtgärder som kommer att antas i samband med framtida förvaltningsplaner, har intressenterna angett att de skulle föredra en ansjovis-TAC för kalenderåret 2015 baserad på ett särskilt alternativ för TAC-fastställande som utvärderats av STECF med vilken risken för beståndskollaps är mindre än 5 %. Genom att följa ett kalenderår, vilket görs för de flesta andra TAC i Atlanten, kommer den administrativa bördan i samband med förvaltningen av detta bestånd att minska. På grundval av detta är det lämpligt att upphäva rådets förordning (EU) nr 779/2014[1] och samtidigt införa en ny TAC för ansjovisbeståndet i Biscayabukten för 2015, vilken kommer att stå som ”pm” i den föreslagna förordningen tills nödvändiga vetenskapliga utlåtanden har lämnats i december 2014.

Översyn av bestånden

Kommissionen har i gängse ordning gjort en översyn av den situation som råder och som fiskemöjligheterna måste svara mot och offentliggjort resultatet av denna i form av ett årligt meddelande, dvs. Meddelande från kommissionen till rådet om ett samråd om fiskemöjligheter för 2014 (COM(2014)388 final), nedan kallat *meddelandet*). I meddelandet ges en översikt av beståndens tillstånd som bygger på de vetenskapliga utlåtandena från 2013. På den positiva sidan kan nämnas att bland de bestånd för vilka det finns fullständiga utlåtanden har andelen bestånd som fiskas över hållbara nivåer minskat från 86 % år 2009 till 41 % år 2014. Det finns emellertid vissa tendenser som är oroväckande. Andelen bestånd för vilka utlåtandena säger att fångsterna bör begränsas till en så låg nivå som möjligt har ökat.

I juli levererade Internationella havsforskningsrådet (Ices), som svar på kommissionens begäran, sin årliga rådgivning avseende de flesta bestånden som omfattas av detta förslag. Ices har beaktat de riktlinjer som kommissionen anger i sitt meddelande. Rådgivningen har behandlats av en expertgrupp inom STECF och vid STECF:s sommarsammanträde.

Ices och STECF kan bara göra uppskattningar av bestånden om det finns tillräckliga och tillförlitliga data, så att man kan göra skattningar av beståndens storlek och prognoser om hur de kommer att reagera på de olika scenarierna för utnyttjandet (tabeller över fiskemöjligheter). Om tillräckliga data finns tillgängliga kan de vetenskapliga organen ge uppskattningar av i vilken utsträckning fiskemöjligheterna behöver anpassas för att bestånden ska ligga på maximal hållbar avkastning (MSY-nivå). I sådana fall betecknas rådgivningen

[1] EUT L 212, 18.7.2014, s. 1.

som MSY-rådgivning. I övriga fall tillämpar de vetenskapliga organen försiktighetsansatsen när de utfärdar sina rekommendationer om nivån på fångstmöjligheterna. Den metod som Ices tillämpar i detta sammanhang presenteras i det material som Ices offentliggör avseende genomförandet av råden för de bestånd för vilka det inte finns tillräckliga uppgifter[2].

Den största grupp av TAC som föreslås ingår i bilaga IA. Denna bilaga innehåller 151 TAC för bestånd som fiskas i Skagerrak, Kattegatt, Ices-delområdena I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII och XIV, EU-vatten i Cecaf och Franska Guyanas vatten. Av dessa har 12 TAC:er fastställts på grundval av rådgivning om MSY. I övrigt gäller följande:

- Tolv TAC följer de långsiktiga förvaltningsstrategierna, dvs. de förvaltningsplaner som bygger på gällande förordningar inom den gemensamma fiskeripolitiken, ännu inte antagna förslag från kommissionen om förvaltningsplaner och förslag till förvaltningsstrategier som har presenterats av de rådgivande nämnderna och som bedömts som förenliga med försiktighetsprincipen av de rådgivande vetenskapliga organen.
- 47 TAC avser bestånd för vilka det inte finns tillräckliga uppgifter och för vilka man inte kunnat göra någon fullständig bedömning. Av dessa ligger 26 TAC på samma nivå som under 2014, i linje med ett gemensamt uttalande som gjorts av rådet och kommissionen om att fiskemöjligheterna bör ligga kvar på samma nivå så länge det inte finns några vetenskapliga utlåtanden som visar att beståndens tillstånd försämras. Orsaken till detta är att de flesta av de berörda stånden utgör bifångster i blandade fisken och att deras tillstånd därför i praktiken inte påverkas av ändrade TAC, medan däremot minskade TAC skulle kunna innebära att fisk kastas över bord.
- Vissa TAC anges än så länge bara som ”pm” (pro memoria), vilket beror på att det ännu inte finns vetenskapliga utlåtanden för de aktuella stånden, på att det krävs mer information av socio-ekonomisk art eller på att internationella förhandlingar och avtal kommer att slutföras och ingås i slutet av året (som sammanträden i regionala fiskeriförvaltningsorganisationer). Förslaget kommer att behöva aktualiseras med avseende på dessa bestånd, i takt med att rådgivningen och informationen blir tillgänglig.

De fiskemöjligheter som föreslås här överensstämmer med den vetenskapliga rådgivningen angående beståndens status som har inkommit till kommissionen och rådgivningen har använts i enlighet med kommissionens meddelande.

Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden

De föreslagna bestämmelserna har utformats i enlighet med målen och reglerna för den gemensamma fiskeripolitiken och är förenliga med unionens politik för hållbar utveckling.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

Samråd med berörda parter

a) Samrådsmetoder, målsektorer och deltagarnas allmänna profil

Kommissionen har rådgjort med berörda aktörer, särskilt genom de rådgivande nämnderna, och medlemsstaterna om den strategi som kommissionen föreslår avseende förslagen om fiskemöjligheter som tagits fram på grundval av samrådet om fiskemöjligheter för 2015.

[2] Se särskilt följande dokument om de allmänna förutsättningarna för Ices rådgivning: http://www.ices.dk/sites/pub/Publication%20Reports/Advice/2014/2014/1.2_Advice_basis_2014.pdf

Kommissionen har vidare följt de riktlinjer som anges i meddelandet från kommissionen till rådet och Europaparlamentet med titeln *Förbättrade samråd om gemenskapens fiskeriförvaltning* (KOM(2006) 246 slutlig), där principerna för den så kallade tidigareläggningsprocessen anges.

Kommissionen organiserade dessutom ett möte med berörda aktörer den 26 september och vid detta presenterades och diskuterades den vetenskapliga rådgivningen och dess verkningar.

b) Sammanfattning av svaren och av hur de har beaktats

De svar som inkommit inom kommissionens samråd om fiskemöjligheterna visar hur de berörda parterna ser på den bedömning som kommissionen gjort av resursernas tillstånd och hur man anser att bäst ser till att resurserna förvaltas på rätt sätt.

Rådgivande nämnden för pelagiska bestånd (PELAC) uttrycker önskemål om att fler fleråriga förvaltningsplaner antas. Nämnden påpekar också att det faktum att samarbete med länder utanför EU kan göra processen mer komplicerad. PELAC uppmanar också kommissionen att ta hänsyn till planen för sill i Keltiska sjön i samband med att man lägger förslag för TAC 2015. PELAC uttrycker också oro över det faktum att meddelandet är vagt vad gäller hur uppnåendet av målet för maximal hållbar avkastning efter 2015 ska kunna skjutas fram i vissa motiverade fall, dvs. på vem ligger bevisbördan när det gäller att bevisa att ett framskjutande är motiverat och hur kommer processen för detta att fungera? Beträffande landningsskyldigheten inom det pelagiska fisket, som träder i kraft den 1 januari 2015 beklagar PELAC att kommissionens meddelande inte innehåller tillräckligt detaljerade uppgifter om hur man kommer att anpassa TAC så att även utkast ingår.

Rådgivande nämnden för sydvästliga vatten (SWWAC) välkomnade förtydligandet i meddelandet och i synnerhet beskrivningen av kommissionens metod för att föreslå TAC-nivåer för nästa år. Nämnden påminde om att uppföljningen av MSY-nivåerna i de flesta fallen bör styras av fiskedödligheten snarare än indikatorer för biomassa. Nämnden identifierade tunga i Biscayabukten och sydkummel som potentiella bestånd där MSY för 2015 inte skulle vara genomförbart med tanke på Ices utlåtande för de två bestånden. SWWAC tillstår dock att den inte har tagit fram en metod för att bedöma när MSY kan skjutas upp till efter 2015 med hänsyn till socio-ekonomisk verkan. SWWAC rekommenderade också att de TAC som föreslås tar hänsyn till landningsskyldigheten. Rådgivande nämnden för nordvästliga vatten (NWWAC) stöder, vad gäller landningsskyldigheten, användningen av bästa tillgängliga vetenskapliga kunskap för fastställandet av eventuella kvotjusteringar. Sådana justeringar får emellertid inte hindra uppnåendet av MSY-målen i den gemensamma fiskeripolitiken. Den rådgivande nämnden påpekade också vikten av att ta hänsyn till ekonomisk verkan vid fastställandet av fiskemöjligheterna. Den underströk också behovet av att ta fram förvaltningsplaner och betraktade detta som ett fokusområde för sitt eget arbetsflöde. NWWAC efterlyste också en utbredd samrådsprocess innan beslut fattas om genomförande av utlåtanden som rör blandade fisken.

Extern experthjälp

Beträffande de metoder som har använts har kommissionen, vilket redan nämnts, rådfrågat Internationella havsforskningsrådet (Ices) och vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF). Utlåtandena från Ices baserar sig på ett rekommendationssystem som tagits fram av expertgrupper och beslutsorgan inom Ices och som används i enlighet med det samförståndsavtal som slutits med kommissionen. STECF utarbetar sina utlåtanden på grundval av sitt mandat från kommissionen.

Det yttersta målet är att se till att bestånden ligger på nivåer som möjliggör maximal hållbar avkastning (MSY). Detta mål har uttryckligen införts i den gemensamma fiskeripolitikens nya grundförordning, i vilken det i artikel 2.2 fastställs att detta mål ”ska ha uppnåtts senast 2015 och [...] senast 2020 för alla arter”. Detta återspeglar unionens åtagande till följd av slutsatserna från världstoppmötet om hållbar utveckling i Johannesburg 2002 och den därmed sammanhängande genomförandeplanen. Såsom redan påpekats finns det redan information om nivåerna för maximal hållbar avkastning för vissa bestånd. Bland de bestånd som berörs är de viktigaste vad gäller fångstvolymer och handelsvärde bestånden av kummel, torsk, marulk, tunga, glasvarar, kolja och havskräfta.

För att få upp bestånden på MSY-nivå kan det i många fall vara nödvändigt att minska fiskedödlighetstalen och/eller att minska fångsterna. Mot denna bakgrund bygger detta förslag i de fall då detta är möjligt på MSY-utlåtanden. I enlighet med målen för den gemensamma fiskeripolitiken ligger de TAC:er som föreslås på grundval av MSY-rådgivning på nivåer som enligt rådgivningen säkrar att målet för maximal hållbar avkastning uppnås till 2015. Detta är i enlighet med de principer som anges i meddelandet om fiskemöjligheter för 2015.

För de bestånd för vilka det endast finns begränsade uppgifter innehåller förslaget uppgifter om huruvida fångsterna bör minska, stabiliseras eller öka. Ices-utlåtandena innehåller i många fall kvantitativa riktlinjer för sådana ökningar och minskningar, utifrån principen att fångstnivåerna högst får ändras med +/- 20 % från ett år till nästa och ska bygga på försiktighetsprincipen. De föreslagna TAC bygger på dessa utlåtanden. Om ingen vetenskaplig rådgivning finns att tillgå har försiktighetsansatsen tillämpats, dvs. minskningar av försiktighets-TAC med 20 %.

För vissa bestånd (huvudsakligen vanliga bestånd, hajar och rockor) kommer utlåtanden att utfärdas till hösten. Förslaget kommer att behöva aktualiseras så snart de utlåtandena finns tillgängliga. För vissa bestånd används utlåtandena i syfte att genomföra tillämpliga förvaltningsplaner.

STECF bekräftar och har i vissa fall byggt vidare på Ices utlåtanden.

Tillvägagångssätt för att göra expertutlåtandena allmänt tillgängliga

Alla rapporter från STECF offentliggörs på GD MARE:s webbplats. Alla Ices-rapporter finns tillgängliga på Ices webbplats.

Konsekvensbedömning

Tillämpningsområdet för förordningen om fiskemöjligheter begränsas av artikel 43.3 i fördraget.

Unionen har antagit ett antal fleråriga förvaltningsplaner för bestånd av central ekonomisk betydelse, däribland kummel, torsk, tunga, rödspätta, havskräfta, med flera. Innan sådana planer antas måste det göras en konsekvensbedömning. När planerna har trätt i kraft anger de vilka TAC- och ansträngningsnivåer som måste fastställas för ett visst år för att de långsiktiga målen ska kunna uppnås. Kommission måste basera sitt förslag till fiskemöjligheter på planerna så länge planerna är giltiga och i kraft. Till följd av detta är många avgörande fiskemöjligheter i förslaget resultatet av den särskilda konsekvensbedömning som gjorts för var och en av planerna.

För övriga TAC och trots det faktum att de berörda bestånden eventuellt inte omfattas av fleråriga planer strävar förslaget efter att undvika kortsiktiga lösningar till fördel för mer långsiktiga hållbarhetsinriktade beslut och det tar således också hänsyn till initiativ från aktörerna och de rådgivande nämndernas i de fall då sådana initiativ bemötts positivt av Ices och/eller STECF. Kommissionens förslag till reform av den gemensamma fiskeripolitiken

bygger på en konsekvensbedömning (SEC(2011) 891), inom vilken MSY-målet bedömdes. I slutsatserna ses detta mål som ett nödvändigt villkor för att uppnå miljömässig, ekonomisk och social hållbarhet. Medlagstiftarna har godtagit de underliggande orsakerna till kommissionens reformförslag och i juni 2013 nådde man en politisk överenskommelse, i vilket det bland annat anges att MSY-målet nu är explicit och bindande.

Vad gäller fiskemöjligheter för regionala fiskeriförvaltningsorganisationer och bestånd som delas med tredjeländer bygger bestämmelserna i detta förslag i princip på åtgärder som beslutats internationellt. Alla faktorer som är relevanta för bedömningen av fiskemöjligheternas eventuella konsekvenser behandlas i förberedelse- och genomförandefaserna i de internationella förhandlingar där unionens fiskemöjligheter fastställs i samförstånd med tredjeparter.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

Rättslig grund

Den rättsliga grunden för detta förslag är artikel 43.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

EU:s skyldigheter att garantera ett hållbart utnyttjande av levande akvatiska resurser härrör från de skyldigheter som fastställs i artikel 2 i grundförordningen för den gemensamma fiskeripolitiken.

Sammanfattning av förslaget

I förslaget fastställs de fångst- och ansträngningsbegränsningar som måste tillämpas på unionens fiske för att det ska bli möjligt att uppnå den gemensamma fiskeripolitikens mål att garantera fiske på nivåer som är miljömässigt, ekonomiskt och socialt hållbara.

Tillämpning

De nuvarande bestämmelserna på det område som förslaget omfattar löper ut den 31 december 2015, med undantag av vissa bestämmelser om begränsningar av fiskeansträngningen som gäller till och med den 31 januari 2016 och vissa TAC med särskilda säsongscykler som gäller för bestånd som förvaltas av de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna.

Subsidiaritetsprincipen

Förslaget avser ett område där unionen är ensam behörig i enlighet med artikel 3.1 d i EUF-fördraget. Subsidiaritetsprincipen är därför inte tillämplig.

Proportionalitetsprincipen

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen av följande skäl: Den gemensamma fiskeripolitiken är en gemensam politik. Enligt artikel 43.3 i EUF-fördraget är det rådet som antar åtgärder för att fastställa och fördela fiskemöjligheter.

Genom föreliggande förslag till rådets förordning fördelas fiskemöjligheterna mellan medlemsstaterna. I enlighet med artiklarna 16 och 17 i förordning 1380/2013 ska medlemsstaterna därefter på lämpligt sätt fördela möjligheterna mellan regioner eller aktörer. Medlemsstaterna har därmed stora möjligheter att själva besluta vilken social/ekonomisk modell de vill använda för att utnyttja de tilldelade fiskemöjligheterna.

Förslaget får inga nya ekonomiska konsekvenser för medlemsstaterna. Rådet antar denna förordning varje år och de offentliga och privata medel som behövs för att genomföra den finns redan.

Val av regleringsform

Föreslagen regleringsform: förordning.

Landningsskyldigheten som införs genom förordning (EU) nr 1380/2013

Den nya grundförordningen för den gemensamma fiskeripolitiken, dvs. förordning (EU) nr 1380/2013, trädde i kraft 2014: den landningsskyldighet som införs genom förordningen kommer att bli tillämplig stegvis mellan 2015 och 2019. År 2019 ska landningsskyldigheten gälla för alla bestånd som omfattas av TAC.

Under en övergångsperiod gäller dock att fisk som omfattas av TAC måste landas endast om den fångas (antingen som målfångst eller som bifångst) i fisken efter vissa arter i vissa områden.

Begreppen bestånd som omfattas av TAC och fiske överensstämmer dock inte. Därför kommer fångster av bestånden i Atlanten och Nordsjön enligt denna förordning att omfattas av landningsskyldigheten endast om de fångas i fisken för industriändamål och i fisken efter makrill, sill, taggmakrill, blåvitling, trynfisk, ansjovis, guldlax, skarpsill, sardin, blåfenad tonfisk, svärdfisk, gulfenad tonfisk, storögd tonfisk samt blå och vit marlin[3].

När landningsskyldigheten införs ska dessutom, i enlighet med artikel 16.2 i förordning (EU) nr 1380/2013, de föreslagna fiskemöjligheterna återspegla ändringen från landad mängd till fångad mängd. Detta görs på grundval av det vetenskapliga utlåtande som lämnats för fiskbeståndet i sådana fisken som avses i artikel 15.1 i den nya grundförordningen för den gemensamma fiskeripolitiken. Fiskemöjligheterna bör också fastställas i enlighet med artikel 16.1 (principen om relativ stabilitet) och 16.4 (den gemensamma fiskeripolitikens mål och reglerna i fleråriga planer).

Landningsskyldigheten inverkar direkt på bevarandemålen för ett antal TAC i de föreslagna fiskemöjligheterna. Detta gäller TAC:er för hajar och rockor med dålig bevarandestatus. Dessa TAC har fastställts till 0 under många år för att undvika att fisket riktas efter dessa arter i de berörda områdena. Utöver TAC:er på 0 har särskilda tvingande bestämmelser fogats till TAC-posterna som innebär att arterna omedelbart måste släppas eftersom de har hög överlevnadsgrad. Dödlighetsnivån ökar om de landas. Efter samråd med experter från medlemsstaterna den 31 juli 2014 fanns det stöd för idén om att, i de områden som omfattas av TAC, lägga till dessa arter till förteckningen över förbjudna arter i förordningen om fiskemöjligheter. Denna ansats avspeglas i den föreslagna förordningen: skyldigheten att släppa upprätthålls, och därmed den bevarandenivå som detta garanterar, eftersom förbjudna arter inte får landas. Genom artikel 15.4 a i förordning (EU) nr 1380/2013 undantas arter som det är förbjudet att fiska direkt från landningsskyldigheten.

Slutligen måste kopplingarna mellan den nya grundförordningen för den gemensamma fiskeripolitiken och rådets förordning (EG) nr 847/96 beaktas. I den senare fastställs ytterligare villkor för förvaltningen av totala tillåtna fångstmängder från år till år, däribland flexibilitetsbestämmelserna i artiklarna 3 och 4 för försiktighets-TAC respektive analytiska TAC. Enligt artikel 2 i den förordningen ska rådet, när det fastställer TAC:er, bestämma för vilka bestånd artiklarna 3 och 4 inte ska gälla, bland annat på grundval av beståndens biologiska status. Nyligen infördes en annan flexibilitetsmekanism genom artikel 15.9 i förordning (EU) nr 1380/2013. För att undvika alltför stor flexibilitet vilket skulle undergräva

[3] Artikel 15.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

principen om rationellt och ansvarsfullt nyttjande av de levande marina biologiska resurserna och hindra uppnåendet av den gemensamma fiskeripolitikens mål, bör det därför förtydligas att artiklarna 3 och 4 i förordning (EG) nr 847/96 inte kan gälla utöver den flexibilitet mellan åren som föreskrivs i artikel 15.9 i förordning (EU) nr 1380/2013.

4. ÖVRIGA UPPLYSNINGAR

Förenkling

Förslaget innebär en förenkling av de administrativa förfarandena för offentliga myndigheter (unionens eller nationella), särskilt när det gäller kraven på begränsning av fiskeansträngningen.

Översyn/ändring/tidsbegränsning

Förslaget avser en ettårig förordning för 2015 och innehåller därför ingen bestämmelse om översyn.

Närmare redogörelse för förslaget

Detta förslag är begränsat till fastställande och fördelning av fiskemöjligheter och villkor för utnyttjandet av fiskemöjligheterna.

När det gäller de aktuella tendenser som konstaterats i beståndens utveckling kan följande betonas:

Vattnen kring Iberiska halvön

Å ena sidan ökar biomassan för marulk och beståndet nyttjas på hållbara nivåer. Å andra sidan har beståndet av glasvarar försämrats och flera funktionella enheter för havskräfta förblir utfiskade. Vad gäller sydkummel fortsätter biomassan att öka trots fortsatt högt fisketryck vilket, i enlighet med relevant förvaltningsplan, leder till små TAC-nedskärningar och motsvarande ansträngningsminskning.

Biscayabukten

Tillståndet för beståndet av tunga försämras. Under de senaste åren har forskarna förordat TAC-nedskärningar. Ices övervägde 2013 de långsiktiga förvaltningsåtgärder enligt försiktighetsprincipen som intressenterna lagt fram. TAC för 2014 är baserade på de åtgärderna, vars syfte är att hålla TAC konstant och samtidigt gradvis minska fiskedödligheten till hållbara nivåer. Eftersom fiskedödligheten har ökat under senare år bör TAC minskas under 2015.

Keltiska sjön och Engelska kanalen

Höga utkastnivåer är ett bestående problem i detta område, både vad gäller fisket efter vitfisk och plattfisk. Vetenskapliga utlåtanden kräver därför betydande TAC-nedskärningar, till exempel för torsk och kolja. Vad gäller tunga i Engelska kanalens östra del måste det prioriteras att genomföra brådskande åtgärder för att rädda detta bestånd; rekryteringen har varit låg de senaste två åren och fiskets överlevnad på lång sikt står på spel.

Vattnen väster om Skottland

Till följd av Ices riktmärke för kolja 2014 betraktas beståndet av kolja i vattnen väster om Skottland (Ices-områdena Vb och VIa) som en del av det biologiska bestånd som bedöms i Ices-områdena III och IV. Därför ges ett enda utlåtande för samtliga dessa områden. TAC måste behållas ”pro memoria” (pm), dvs. utan uppgift, i den föreslagna förordningen under det att lämpliga tilldelningar till medlemsstaterna fastställs. Tillstånden för torsk och vitling förblir dåliga och utkasten ligger på omkring 70 % för båda arterna. Situationen kan förvärras

till följd av rådgivningen om havskräfta, vilken lämnas under hösten. Utkasten av vitfisk förekommer mest i havskräftfisket. Åtaganden vad gäller selektivitetsåtgärder har inte haft någon märkbar verkan ännu så länge. Ices har inte kunnat identifiera någon ändring i dödligheten till följd av dessa åtgärder.

Irländska sjön

Tillståndet för torsk och vitling förblir dåligt, även om selektivitet inom havskräftflottan verkar har gett vissa resultat för dessa två bestånd. Ices utlåtande identifierar trots detta höga utkastnivåer här. Tunga fortsätter att vara överfiskad och lekbeståndets biomassa ligger på lägsta uppmätta nivåer; nyttjandet bör därför förbli på en låg nivå. Däremot underutnyttjas rödspätta och kastas överbord i stor utsträckning, men beståndet är stabilt.

Kattegatt

Vad gäller torskbeståndet i Kattegatt är utlåtandena för 2015 identiska med utlåtandena för 2014, dvs. på grundval av försiktighetsprincipen bör inget riktat fiske bedrivas efter detta bestånd och bifångsterna och utkasten bör reduceras till ett minimum. Ices insisterar i synnerhet på behovet av att omgående öka selektiviteten; utkastuppskattningarna 2013 vara de högsta noterade sedan 1997.

Nordsjön

Beståndena av torsk, kolja, vitling, gråsej, rödspätta, makrill och sill i Nordsjön förvaltas tillsammans med Norge, så TAC:er och kvoter kommer att fastställas efter EU-Norge-samråden i november och december. Av dessa bestånd fortsätter torsk att återhämta sig, om än mycket långsamt. Vitling och gråsej är båda på tillbakagång och biomassan för gråsej har legat under försiktighetsnivåerna de senaste tre åren. Beståndet av kolja förblir stabilt med en fiskedödlighet under MSY-nivåerna, men rekryteringen har varit dålig under senare år. Beståndet av spätta fortsätter att öka och ligger nu på de högst noterade nivåerna. Bland de bestånd som inte delas med Norge och för vilka TAC-nivåerna redan har angetts i detta förslag märks en långsam ökning inom beståndet av tunga, men fiskedödligheten ligger bara strax över MSY-nivåerna, så enligt gällande förvaltningsplan krävs en liten TAC-minskning. Beståndena av havskräfta i Nordsjön visar på en allmän ökning.

2014/0311 (NLE)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om fastställande för år 2015 av fiskemöjligheterna för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i unionens vatten och, för unionsfartyg, i vissa andra vatten och om upphävande av rådets förordning (EU) nr 779/2014

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) I artikel 43.3 i fördraget föreskrivs att rådet på förslag av kommissionen ska besluta om åtgärder om fastställande och fördelning av fiskemöjligheter.

(2) Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013[4] ska bestämmelser om bevarandeåtgärder antas med beaktande av tillgängliga vetenskapliga, tekniska och ekonomiska rön, om lämpligt inbegripet de rapporter som utarbetats av den vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF).

(3) Det åligger rådet att besluta om åtgärder om fastställande och fördelning av fiskemöjligheter, om lämpligt inbegripet vissa villkor som är funktionellt knutna till dessa. I enlighet med artikel 16.1 och 16.4 i förordning (EU) nr 1380/2013 bör fiskemöjligheterna tilldelas medlemsstaterna på ett sätt som tillförsäkrar relativ stabilitet i fisket för var och en av medlemsstaterna för vart och ett av bestånden eller fiskena samt med beaktande av målen för den gemensammafiskeripolitiken enligt artikel 2.2 i den förordningen.

(4) Den totala tillåtna fångstmängden (TAC) bör därför fastställas, i linje med förordning (EU) nr 1380/2013, på grundval av tillgänglig vetenskaplig rådgivning, med beaktande av biologiska och socioekonomiska aspekter samtidigt som de olika näringsgrenarna inom fisket garanteras en rättvis inbördes behandling, och mot bakgrund av de synpunkter som framfördes under samråden med berörda parter, i synnerhet vid mötena i de berörda rådgivande nämnderna.

(5) Den landningsskyldighet som avses i artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1380/2013 införs fiske för fiske. I den region som denna förordning omfattar och när ett fiske omfattas av landningsskyldigheten bör alla arter i det fisket som är föremål för fångstbegränsningar landas. Från och med den 1 januari 2015 bör landningsskyldigheten gälla fiske efter små pelagiska arter (dvs. fiske efter makrill, sill/strömming, taggmakrill, blåvitling, trynfisk, ansjovis, silverfisk, sardin och skarpsill), fiske efter stora pelagiska arter (dvs. fiske efter blåfenad tonfisk, svärdfisk,

[4] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

långfenad tonfisk, storögd tonfisk samt blå och vit marlin), fiske för industriella ändamål (t.ex. fiske efter lodda, tobisfiskar och vitlinglyra). I artikel 16.2 i den förordningen föreskrivs att när landningsskyldigheten införs för ett fiskbestånd ska fiskemöjligheter fastställas med beaktande av ändringen från att fiskemöjligheter fastställs för att återspegla landningar till att fiskemöjligheter fastställs för att återspegla fångster.

(6) Under några år har vissa TAC:er för bestånden av hajar och rockor fastställts till 0 med en bestämmelse kopplad till sig som innebär en skyldighet att omedelbart frisläppa oavsiktliga fångster. Skälet till denna specialbehandling är att de bestånden har väldigt dålig bevarandestatus och eftersom deras överlevnadsgrad är hög kommer utkast inte att förorsaka dem fiskedödlighet; utkast anses därför påverka bevarandet av dessa arter positivt. Från och med den 1 januari 2015 måste emellertid fångster av dessa arter i pelagiskt fiske landas, såvida de inte omfattas av något av de undantag från landningsskyldigheten som anges i artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013. Enligt artikel 15.4 i samma förordning tillåts sådana undantag för arter som det är förbjudet att fiska enligt en unionsrättsakt antagen inom området för den gemensamma fiskeripolitiken. Det är därför lämpligt att förbjuda fiske efter dessa arter i de berörda områdena.

(7) Under senare år har TAC för ansjovis i Biscayabukten fastställts i en separat förordning om fiskemöjligheter som har gällt från och med den 1 juni ett år till och med den 30 juni året därpå. STECF kom under 2014 fram till att en ändring av förvaltningsperioden till ett vanligt kalenderår (januari till december) avsevärt reducerade bevaranderiskerna för detta bestånd. Efter samråd med Spanien, Frankrike och rådgivande nämnden för sydvästliga vatten (SWWAC) bedömdes den ändring som STECF föreslog positivt. Det är därför lämpligt att upphäva rådets förordning (EU) nr 779/2014[5] och att införa en ny TAC för ansjovisbeståndet i Biscayabukten för 2015 i den här förordningen.

(8) Enligt artikel 16.4 i förordning (EU) nr 1380/2013 bör dessutom TAC för bestånd som omfattas av särskilda fleråriga planer fastställas i enlighet med reglerna i de planerna. TAC:erna för bestånden av sydkummel, havskräfta, tunga i västra delen av Engelska kanalen, rödspätta och tunga i Nordsjön, sill i vattnen väster om Skottland och torsk i Kattegatt, i vattnen väster om Skottland och i Irländska sjön, Nordsjön, Skagerrak och östra delen av Engelska kanalen och av blåfenad tonfisk i östra Atlanten och i Medelhavet bör fastställas i enlighet med reglerna i följande förordningar: Rådets förordningar (EG) nr 2166/2005[6], (EG) nr 509/2007[7], (EG) nr 676/2007[8], (EG) nr 1300/2008[9], (EG) nr 1342/2008[10] (torskplanen) och (EG) nr 302/2009[11].

---

5 Rådets förordning (EU) nr 779/2014 av den 17 juli 2014 om fastställande av fiskemöjligheterna för ansjovis i Biscayabukten för fiskesäsongen 2014/2015 (EUT L 212, 18.7.2014, s. 1).

6 Rådets förordning (EG) nr 2166/2005 av den 20 december 2005 om fastställande av återhämtningsåtgärder för bestånden av sydkummel och havskräfta i Kantabriska sjön och väster om Iberiska halvön och om ändring av förordning (EG) nr 850/98 för bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder för skydd av unga exemplar av marina organismer (EUT L 345, 28.12.2005, s. 5).

7 Rådets förordning (EG) nr 509/2007 av den 7 maj 2007 om upprättande av en flerårig plan för hållbart utnyttjande av beståndet av tunga i västra delen av Engelska kanalen (EUT L 122, 11.5.2007, s. 7).

8 Rådets förordning (EG) nr 676/2007 av den 11 juni 2007 om upprättande av en flerårig plan för fiske som utnyttjar bestånden av rödspätta och tunga i Nordsjön (EUT L 157, 19.6.2007, s. 1).

9 Rådets förordning (EG) nr 1300/2008 av den 18 december 2008 om fastställande av en flerårig plan för sillbeståndet i området väster om Skottland och för fisket efter det beståndet (EUT L 344, 20.12.2008, s. 6).

(9) När det gäller bestånden av nordlig kummel (rådets förordning (EG) nr 811/2004[12]) och tunga i Biscayabukten (rådets förordning (EG) nr 388/2006[13]), har emellertid minimimålen i de berörda återhämtnings- och förvaltningsplanerna uppnåtts och det är därför lämpligt att följa den vetenskapliga rådgivningen och fastställa TAC:er som innebär att bestånden antingen når eller ligger kvar på nivåer som möjliggör maximal hållbar avkastning.

(10) När det gäller bestånd för vilka det saknas tillräckliga eller tillförlitliga data som kan ligga till grund för storleksuppskattningar bör förvaltningsåtgärderna och TAC-nivåerna fastställas i enlighet med den försiktighetsansats i fiskeriförvaltningen som definieras i artikel 4.1 led 8 i förordning (EU) nr1380/2013, med beaktande av beståndsspecifika faktorer som t.ex. tillgänglig information om utvecklingstrenden för bestånden och överväganden med hänsyn till blandade fisken.

(11) Genom rådets förordning (EG) nr 847/96[14] införs ytterligare villkor för förvaltningen av totala tillåtna fångstmängder från år till år, däribland flexibilitetsbestämmelser i artiklarna 3 och 4 för försiktighets-TAC respektive analytiska TAC. Enligt artikel 2 i den förordningen ska rådet, när det fastställer TAC:er, bestämma för vilka bestånd artiklarna 3 och 4 inte ska gälla, bland annat på grundval av beståndens biologiska status. Nyligen infördes en flexibilitetsmekanism för alla fångster som omfattas av landningsskyldigheten genom artikel 15.9 i förordning (EU) nr 1380/2013. För att undvika alltför stor flexibilitet vilket skulle undergräva bevarandemålen i den gemensamma fiskeripolitiken, och för att motverka negativ inverkan på beståndens biologiska status, bör artiklarna 3 och 4 i förordning (EG) nr 847/96 gälla för TAC endast om medlemsstaterna inte använder den flexibilitet mellan åren som föreskrivs i artikel 15.9 i förordning (EU) nr 1380/2013.

(12) Om en TAC för ett visst bestånd tilldelas endast en medlemsstat bör den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 2.1 i fördraget bemyndigas att fastställa nivån på denna TAC. Det bör säkerställas att den berörda medlemsstaten vid fastställandet av TAC-nivån handlar helt i överensstämmelse med de principer och regler som ligger till grund för den gemensamma fiskeripolitiken.

(13) I juni 2014 offentliggjorde Internationella havsforskningsrådet (Ices) vetenskaplig rådgivning om beståndet av havsabborre i Nordatlantens östra del, och bekräftade att detta bestånd snabbt har minskat sedan 2012. Dessutom har STECF utvärderat skyddet av havsabborre genom gällande nationella åtgärder och har, i allmänhet, ansett dessa åtgärder som ineffektiva. Havsabborre är en art som mognar sent och växer långsamt och vars fiskedödlighet för närvarande är fyra gånger större än nivån för maximal hållbar avkastning (MSY). Det bör därför fastställas fiskemöjligheter för detta bestånd i form av fiskeansträngning och fångstbegränsningar som bör vara

---

10 Rådets förordning (EG) nr 1342/2008 av den 18 december 2008 om upprättande av en långsiktig plan för torskbestånden och det fiske som utnyttjar de bestånden och om upphävande av förordning (EG) nr 423/2004 (EUT L 348, 24.12.2008, s. 20).

11 Rådets förordning (EG) nr 302/2009 av den 6 april 2009 om en flerårig återhämtningsplan för blåfenad tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet, ändring av förordning (EG) nr 43/2009 och upphävande av förordning (EG) nr 1559/2007 (EUT L 96, 15.4.2009, s. 1).

12 Rådets förordning (EG) nr 811/2004 av den 21 april 2004 om åtgärder för återhämtning av det nordliga kummelbeståndet (EUT L 150, 30.4.2004, s. 1).

13 Rådets förordning (EG) nr 388/2006 av den 23 februari 2006 om upprättande av en flerårig plan för hållbart utnyttjande av beståndet av tunga i Biscayabukten (EUT L 65, 7.3.2006, s. 1).

14 Rådets förordning (EG) nr 847/96 av den 6 maj 1996 om att införa ytterligare villkor för förvaltning av totala tillåtna fångstmängder (TAC) och kvoter med fördelning mellan åren (EGT L 115, 9.5.1996, s. 3).

inriktade på de huvudsakliga orsakerna till fiskedödligheten, dvs. flyttrålning och fritidsfiske.

(14) Taken för fiskeansträngningen för 2015 bör fastställas i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 2166/2005, artikel 5 i förordning (EG) nr 509/2007, artikel 9 i förordning (EG) nr 676/2007, artiklarna 11 och 12 förordning (EG) nr 1342/2008 och artiklarna 5 och 9 i förordning (EG) nr 302/2009 och med beaktande av rådets förordning (EG) nr 754/2009[15].

(15) Mot bakgrund av de senaste vetenskapliga utlåtandena från Internationella havsforskningsrådet (Ices) och i enlighet med internationella åtaganden inom ramen för konventionen om framtida multilateralt samarbete om fisket i Nordostatlanten bör fiskeansträngningen avseende vissa djuphavsarter begränsas.

(16) För vissa arter, t.ex. vissa hajarter, kan även en begränsad fiskeverksamhet innebära en allvarlig risk för deras bevarande. För sådana arter bör fiskemöjligheterna därför begränsas helt genom ett allmänt förbud mot att fiska efter sådana arter.

(17) Utnyttjandet av de fiskemöjligheter för unionsfartyg som fastställs i denna förordning omfattas av förordning (EG) nr 1224/2009[16], i synnerhet artiklarna 33 och 34 i den förordningen, vad gäller registrering av fångstuppgifter och fiskeansträngning och meddelande av uppgifter om uttömda fiskemöjligheter. Det är därför nödvändigt att närmare ange de koder som medlemsstaterna ska använda då de översänder uppgifter till kommissionen om landningar av bestånd som omfattas av den här förordningen.

(18) För vissa TAC:er bör medlemsstaterna ges möjlighet att bevilja ytterligare tilldelning för fartyg som deltar i försöksverksamhet avseende fullt dokumenterade fisken. Försöksverksamhetens syfte är att prova ut ett fångstkvotsystem i fisken som ännu inte omfattas av landningsskyldigheten enligt förordning (EU) nr 1380/2013, dvs. ett system där alla fångster landas och räknas av mot kvoterna för att undvika utkast och förhindra att användbara fiskeresurser går förlorade. Okontrollerade utkast av fisk hotar fiskens långsiktiga hållbarhet som en vara av allmänt intresse och därmed också den gemensamma fiskeripolitikens mål. Fångstkvotsystemen skulle däremot ge yrkesfiskarna ett incitament att optimera fångstselektiviteten. För en rationell förvaltning av utkasten bör varje fiskeinsats till havs täckas av fullt dokumenterat fiske, i stället för att man som i nuläget dokumenterar det som landas i hamn. Villkoren för att medlemsstaterna ska kunna bevilja sådan ytterligare tilldelning måste därför omfatta krav på användning av CCTV-kameror kopplade till sensorer (gemensamt kallade *CCTV-system*). Detta bör göra det möjligt att i detalj registrera vilka delar av fångsterna som behålls ombord och vilka delar som kastas överbord. Ett system med observatörer som är verksamma i realtid ombord är mindre effektivt, kostsammare och mindre tillförlitligt. Användningen av CCTV-kameror är för närvarande därför ett villkor för att system för att minska utkasten inom fullt

---

15 Rådets förordning (EG) nr 754/2009 av den 27 juli 2009 om uteslutning av vissa fartygsgrupper från den fiskeansträngningsordning som fastställs i kapitel III i förordning (EG) nr 1342/2008 (EUT L 214, 19.8.2009, s. 16).

16 Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006 (EUT L 343, 22.12.2009. s. 1).

dokumenterade fisken ska bli framgångsrika. Vid tillämpning av sådana system bör villkoren i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG[17] iakttas.

[17] Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

(19) För att säkra att försöksverksamheten avseende fullt dokumenterade fisken verkligen ger en effektiv utvärdering av fångstkvotsystemets möjligheter att kontrollera fiskedödligheten för de berörda bestånden är det nödvändigt att all fisk som fångas inom försöksverksamheten, även den fisk som är mindre än den minsta tillåtna landningsstorleken, räknas av mot det aktuella fartygets tilldelning, samt att fisket avbryts när fartyget har uttömt sin tilldelning. Det är också lämpligt att tillåta att tilldelning överförs mellan de fartyg som deltar i försöksverksamhet avseende fullt dokumenterade fisken och fartyg som inte deltar, under förutsättning att det kan bevisas att de icke-deltagande fartygens utkast inte ökar.

(20) I enlighet med rådgivningen från Ices är det lämpligt att behålla ett särskilt system för förvaltning av tobisfiskar i unionens vatten i Ices-sektionerna IIa och IIIa och Ices-delområde IV. Med tanke på att de vetenskapliga utlåtandena från Ices förväntas bli tillgängliga först i februari 2015 är det lämpligt att preliminärt fastställa TAC:er och kvoter till noll fram till dess att utlåtandena offentliggörs.

(21) I enlighet med förfarandet i avtalen eller protokollen om fiskeförbindelser med Norge[18], Färöarna[19] och Island[20], har unionen hållit samråd om fiskerättigheter med dessa parter. Samråden med Norge och Färöarna om överenskommelserna för 2015 har ännu inte slutförts. För att undvika avbrott i unionens fiskeverksamhet och samtidigt möjliggöra den flexibilitet som är nödvändig för att ingå de överenskommelserna i början av 2015 är det lämpligt att preliminärt fastställa fiskemöjligheterna för bestånd som omfattas av de överenskommelserna. Det har inte gått att slutföra samråden med Island om fiskeöverenskommelser för 2015. I enlighet med förfarandet i avtalet och protokollet om fiskeförbindelser med Grönland[21] har gemensamma kommittén fastställt den konkreta nivån för de fiskemöjligheter som är tillgängliga för unionen i grönländska vatten under 2015. *[Skälet ska ändras, liksom de relevanta bestämmelser som det hänför sig till, när de nya samråden har hållits].*

---

18 Avtal om fiske mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Konungariket Norge (EGT L 226, 29.8.1980, s. 48).

19 Fiskeavtal mellan, å ena sidan, Europeiska ekonomiska gemenskapen och, å andra sidan, Danmarks regering och Färöarnas landsstyre (EGT L 226, 29.8.1980, s. 12).

20 Avtal om fiske och havsmiljön mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och republiken Island (EGT L 161, 2.7.1993, s. 2).

21 Partnerskapsavtal om fiske mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Danmarks regering och Grönlands lokala regering, å andra sidan (EUT L 172, 30.6.2007, s. 4) och protokoll om fastställande av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i partnerskapsavtalet om fiske mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Danmarks regering och Grönlands lokala regering, å andra sidan (EUT L 293, 23.10.2012, s. 5).

(22) Vid sitt årsmöte 2013 antog Internationella kommissionen för bevarande av tonfisk i Atlanten (Iccat) en förlängning med ett år av den TAC och de kvoter som gäller för blåfenad tonfisk och bekräftade TAC:erna och kvoterna för nordatlantisk svärdfisk, sydatlantisk- svärdfisk och nordatlantisk långfenad tonfisk på nuvarande nivå för perioden 2014–2016-. Unionens kvoter för dessa bestånd förblir följaktligen desamma som under 2013. Trots att TAC:en för sydatlantisk långfenad tonfisk också ligger kvar på nuvarande nivå för 2014–2016 har de enskilda kvoterna för de avtalsslutande parterna, däribland unionen, sänkts något för att kunna tilldela en kvot till en annan avtalsslutande part. Alla dessa åtgärder bör genomföras i unionslagstiftningen. *[Skälet ska ändras, liksom de relevanta bestämmelser som det hänför sig till, när de nya samråden har hållits]*.

(23) Vid sitt årsmöte 2013 antog parterna i Kommissionen för bevarande av marina levande tillgångar i Antarktis (CCAMLR) fångstbegränsningar för både målarter och bifångstarter. Dessa åtgärder bör genomföras i unionslagstiftningen. *[Skälet ska ändras, liksom de relevanta bestämmelser som det hänför sig till, när de nya samråden har hållits]*.

(24) Vid sitt årsmöte 2014 ändrade Indiska oceanens tonfiskkommission (IOTC) inte gällande bevarande- och förvaltningsåtgärder.

(25) Regionala fiskeriförvaltningsorganisationen för södra Stilla havet (SPRFMO) kommer att hålla sitt tredje årsmöte i februari 2015. Till dess att ett sådant årsmöte hålls är det lämpligt att provisoriskt behålla de nuvarande åtgärderna. Beståndet av taggmakrill får emellertid inte fiskas förrän en TAC har fastställts som ett resultat av det årsmötet.

(26) Vid sitt 87:e årsmöte 2014 beslutade Interamerikanska kommissionen för tropisk tonfisk (IATTC) att bibehålla sina bevarandeåtgärder för gulfenad tonfisk, storögd tonfisk och bonit. IATTC beslutade även att bibehålla sin rekommendation om bevarande av årfenshajar. Dessa åtgärder bör genomföras i unionslagstiftningen.

(27) Vid sitt årsmöte 2013 antog Fiskeorganisationen för Sydostatlanten (Seafo) en rekommendation om nya halvårsvisa TAC:er för tandnoting och- djuphavsrödkrabbor för 2014 och 2015, och de aktuella TAC:er för atlantisk soldatfisk och beryxar som avtalades för 2013 och 2014 vid fiskeorganisationens årsmöte 2012 fortsatte att gälla. De nu gällande åtgärder om fördelning av fiskemöjligheter som Seafo antagit bör genomföras i unionslagstiftningen. *[Skälet ska ändras, liksom de relevanta bestämmelser som det hänför sig till, när de nya samråden har hållits]*.

(28) Vid sitt tionde årliga möte 2013 ändrade Kommissionen för bevarande och förvaltning av långvandrande fiskbestånd i västra och mellersta Stilla havet (WCPFC) sina åtgärder avseende fiskemöjligheter genom att fastställa ett totalt antal dagar då fiske är tillåtet i det fria havet och genom att anpassa fredningsperioden för fiske med FAD-redskap (anordningar som samlar fisk). Ändringen av åtgärden för FAD-fiske kräver att unionen som avtalsslutande part i WCPFC bestämmer sig för ett av två möjliga alternativ: antingen att bekräfta den nuvarande fredningsperioden för FAD-fiske eller att välja en minskning av antalet FAD-drag. Fram till dess att ett sådant beslut fattas bör man fortsätta att genomföra den nu tillämpliga fredningsperiod som antagits av WCFPC i unionslagstiftningen. *[Skälet ska ändras, liksom de relevanta bestämmelser som det hänför sig till, när de nya samråden har hållits]*.

(29) Vid sitt årsmöte 2013 ändrade inte parterna i konventionen om bevarande och förvaltning av sejresurserna i centrala Berings hav sina åtgärder vad gäller fiskemöjligheterna. Dessa åtgärder bör genomföras i unionslagstiftningen.

(30) Vid sitt 36:e årsmöte 2014 antog Nordvästatlantiska fiskeriorganisationen (Nafo) ett antal fiskemöjligheter för 2015 rörande vissa bestånd i delområdena 1-4 i Nafos konventionsområde. I samband med detta antog Nafo ett moratorium för räkfisket i sektion 3L, ökade TAC:en för kungsfiskar i sektion 3M för att täcka vissa bifångster och återöppnade fisket efter rödtunga i sektion 3NO.

(31) Vissa internationella bestämmelser, som skapar eller begränsar fiskemöjligheter för unionen, kommer att antas av de berörda regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna i slutet av året och bli tillämpliga innan denna förordning träder i kraft. De bestämmelser varigenom sådana åtgärder genomförs i unionslagstiftningen måste därför tillämpas med retroaktiv verkan. Eftersom fiskesäsongen i CCAMLR:s konventionsområde löper från den 1 december till den 30 november och vissa fiskemöjligheter och fiskeförbud i CCAMLR:s konventionsområde därför fastställs för en period som inleds den 1 december 2014, bör de relevanta bestämmelserna i denna förordning gälla från den dagen. En sådan tillämpning med retroaktiv verkan kommer inte att påverka principen om berättigade förväntningar, eftersom CCAMLR:s medlemmar inte får bedriva fiske i dess konventionsområde utan tillstånd.

(32) I enlighet med unionens förklaring till Bolivarianska republiken Venezuela om beviljande av fiskemöjligheter i EU:s vatten för fiskefartyg som för Bolivarianska republiken Venezuelas flagg i den exklusiva ekonomiska zonen utanför Franska Guyanas kust[22], är det nödvändigt att fastställa Venezuelas fiskemöjligheter för snapperfiskar i unionens vatten.

(33) För att säkerställa enhetliga villkor för att bevilja en enskild medlemsstat tillstånd att utnyttja systemet för förvaltning av dess tilldelning av fiskeansträngningar i enlighet med ett system med kilowattdagar, bör kommissionen ges genomförandebefogenheter.

[22] EUT L 6, 10.1.2012, s. 9.

(34) För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna förordning bör kommissionen ges genomförandebefogenheter vad gäller tilldelning av ytterligare dagar till sjöss för definitivt upphörande med fiske och för förbättrad vetenskaplig observatörstäckning samt för att fastställa kalkylarksformat för insamling och överföring av uppgifter om överföring av dagar till sjöss mellan fiskefartyg som för en medlemsstats flagg. Dessa befogenheter börutövasi enlighet med förordning (EU) nr 182/2011[23].

(35) För att undvika avbrott i fiskeverksamheten och för att säkerställa utkomstmöjligheter för unionens yrkesfiskare bör denna förordning tillämpas från och med den 1 januari 2015, med undantag för bestämmelserna om begränsningar av fiskeansträngningen, vilka bör tillämpas från och med den 1 februari 2015, och för vissa bestämmelser i särskilda områden, för vilka ett specifikt tillämpningsdatum bör anges. Av brådskande skäl bör denna förordning träda i kraft omedelbart efter att den har offentliggjorts.

(36) Fiskemöjligheterna bör utnyttjas i full överensstämmelse med tillämplig unionslagstiftning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

[23] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

AVDELNING I
ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1
Syfte

1. I denna förordning fastställs fiskemöjligheterna för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i unionens vatten och, för unionsfartyg, i vissa andra vatten än unionens vatten.

2. De fiskemöjligheter som avses i punkt 1 ska omfatta följande:

   a) Fångstbegränsningar för 2015 och, i de fall då så anges i denna förordning, för 2016.

   b) Begränsningar av fiskeansträngningen för perioden 1 februari 2015–31 januari 2016, utom i de fall då andra perioder fastställs för ansträngningsbegränsningar i artiklarna 9, 29 och 31 samt i bilaga IIE.

   c) Fiskemöjligheter för perioden 1 december 2014–30 november 2015 för vissa bestånd i CCAMLR:s konventionsområde.

   d) Fiskemöjligheter för vissa bestånd i IATTC:s konventionsområde enligt artikel 33 för de perioder under 2015 och 2016 som anges i den bestämmelsen.

Artikel 2
Tillämpningsområde

Denna förordning ska tillämpas på följande fartyg:

a) Unionsfartyg.

b) Fartyg från tredjeland i unionens vatten.

c) Fritidsfiskefartyg, dock enbart för de syften som anges i artikel 1 b, 3 c och 12 i denna förordning.

Artikel 3
Definitioner

I denna förordning avses med

a) *unionsfartyg*: ett fiskefartyg enligt definitionen i artikel 4.1 led 5 i förordning (EU) nr 1380/2013,

b) *fartyg från tredjeland*: ett fiskefartyg enligt definitionen i artikel 4.1 led 4 i förordning (EU) nr 1380/2013 som för ett tredjelands flagg och är registrerat i ett tredjeland,

c) *fritidsfiskefartyg*: ett fartyg som bedriver sådant fritidsfiske som avses i artikel 4.28 i förordning (EU) nr 1224/2009,

d) *unionens vatten*: de vatten som omfattas av medlemsstaternas överhöghet eller jurisdiktion, med undantag av de vatten som gränsar till de utomeuropeiska länder och territorier som anges i bilaga II till fördraget,

e) *internationella vatten*: vatten som inte står under någon stats överhöghet eller jurisdiktion,

f) *bestånd*: en marin biologisk resurs som förekommer i ett visst förvaltningsområde,

f) *total tillåten fångstmängd (TAC)*:

i) i fiske som omfattas av landningsskyldigheten i artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2015, den kvantitet ur varje bestånd som får fångas varje år,

ii) i alla övriga fisken, den kvantitet ur varje bestånd som får landas varje år,

g) *kvot*: en andel av den totala tillåtna fångstmängd som tilldelas unionen, en medlemsstat eller ett tredjeland,

h) *analytiska bedömningar*: en kvantitativ bedömning av tendenserna inom ett visst bestånd som görs på grundval av sådana uppgifter om beståndets biomassa och utnyttjandegrad som av de vetenskapliga instanserna betraktas som tillförlitliga för vetenskaplig rådgivning för framtida fångster,

i) *försiktighetsansatsen i fiskeriförvaltningen:* en ansats som innebär att avsaknaden av tillförlitlig vetenskaplig information inte bör tas som intäkt för att skjuta upp eller avstå från att vidta förvaltningsåtgärder för att bevara målarter, associerade arter eller arter som är beroende av dessa, icke-målarter samt deras livsmiljö,

j) *maskstorlek*: den maskstorlek för nätredskap som fastställts i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 517/2008[24],

k) *registret över unionens fiskeflotta*: det register som kommissionen upprättat i enlighet med artikel 24.3 i förordning (EU) nr 1380/2013,

l) *fiskeloggbok*: den loggbok som avses i artikel 14 i förordning (EG) nr 1224/2009.

Artikel 4
Fiskezoner

I denna förordning gäller följande områdesdefinitioner:

a) *Ices-områden*: (Ices, Internationella havsforskningsrådet) de geografiska områden som definieras i bilaga III till förordning (EG) nr 218/2009[25],

b) *Skagerrak*: det geografiska område som avgränsas i väst av en linje från Hanstholms fyr till Lindesnes fyr och i söder av en linje från Skagens fyr till Tistlarnas fyr och därifrån till den närmaste punkten på den svenska kusten,

c) *Kattegatt*: det geografiska område som i norr avgränsas av en linje från Skagens fyr till Tistlarnas fyr och därifrån till den närmaste punkten på den svenska kusten och i söder av en linje från Hasenøre till Gnibens Spids, från Korshage till Spodsbjerg och från Gilbjerg Hoved till Kullen,

d) *Funktionell enhet 16 i Ices-delområde VII:* det geografiska område som avgränsas av de loxodromer som i angiven ordning förbinder följande positioner:

– 53° 30' N 15° 00' W,

– 53° 30' N 11° 00' W,

– 51° 30' N 11° 00' W,

[24] Kommissionens förordning (EG) nr 517/2008 av den 10 juni 2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 850/98 när det gäller fastställande av maskstorlek och garntjocklek på nätredskap (EUT L 151, 11.6.2008, s. 5).

[25] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 218/2009 av den 11 mars 2009 om avlämnande av statistikuppgifter om nominell fångst från medlemsstater som bedriver fiske i Nordatlantens östra del (EUT L 87, 31.3.2009, s. 70).

– 51° 30' N 13° 00' W,

– 51° 00' N 13° 00' W,

– 51° 00' N 15° 00' W,

– 53° 30' N 15° 00' W;

e) *Cádizbukten*: det geografiska område i Ices-sektion IXa som ligger öster om longitud 7° 23′ 48″ W,

f) *Cecaf-områden:* (Cecaf, Fiskerikommittén för östra Centralatlanten) de geografiska områden som definieras i bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2009[26],

g) *Nafo-områden*: (Nafo, Fiskeriorganisationen för Nordatlantens västra del) de geografiska områden som definieras i bilaga III till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 217/2009[27],

h) *Seafos konventionsområde*: (Seafo, Fiskeorganisationen för Sydostatlanten) de geografiska områden som definieras i konventionen om bevarande och förvaltning av fiskeresurser i Sydostatlanten[28],

[26] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2009 av den 11 mars 2009 om avlämnande av statistikuppgifter om nominell fångst från medlemsstater som bedriver fiske i vissa andra områden än dem i Nordatlanten (EUT L 87, 31.3.2009, s. 1).

[27] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 217/2009 av den 11 mars 2009 om avlämnande av statistikuppgifter om fångster och fiskeriaktiviteter från medlemsstater som bedriver fiske i Nordatlantens västra del (omarbetning) (EUT L 87, 31.3.2009, s. 42).

[28] Avtalet ingicks genom rådets beslut 2002/738/EG (EUT L 234, 31.8.2002, s. 39).

i) *Iccats konventionsområde*: (Iccat, Internationella kommissionen för bevarande av tonfisk i Atlanten) det område som definieras i den internationella konventionen för bevarande av tonfisk i Atlanten[29],

j) *CCAMLR:s konventionsområde:* (CCAMLR, Kommissionen för bevarande av marina levande tillgångar i Antarktis) det geografiska område som definieras i artikel 2 a i förordning (EG) nr 601/2004[30],

k) *IATTC:s konventionsområde*: (IATTC–, Interamerikanska kommissionen för tropisk tonfisk) det geografiska område som definieras i konventionen om förstärkning av den inter-amerikanska kommission för tropisk tonfisk som inrättades genom 1949 års konvention mellan Amerikas förenta stater och Republiken Costa Rica (nedan kallad *Antiguakonventionen*)[31],

l) *IOTC:s konventionsområde*: (IOTC, Indiska oceanens tonfiskkommission) det geografiska område som definieras i avtalet om inrättande av en tonfiskkommission för Indiska oceanen[32],

m) *SPRFMO:s konventionsområde*: (SPFRMO, Regionala fiskeriförvaltningsorganisationen för södra Stilla havet) det fria geografiska havsområde som ligger söder om 10° N, norr om CCAMLR:s konventionsområde, öster om fiskeavtalet för södra Indiska oceanens (Siofa) konventionsområde enligt definitionen i fiskeavtalet för södra Indiska oceanen[33] och väster om de fiskeområden som står under sydamerikanska staters jurisdiktion,

---

29 Unionen anslöts genom rådets beslut 86/238/EEG (EGT L 162, 18.6.1986, s. 33).

30 Rådets förordning (EG) nr 601/2004 av den 22 mars 2004 om fastställande av vissa kontrollåtgärder för fiskeriverksamhet i det område som omfattas av konventionen om bevarande av marina levande tillgångar i Antarktis och om upphävande av förordningarna (EEG) nr 3943/90, (EG) nr 66/98 och (EG) nr 1721/1999 (EUT L 97, 1.4.2004, s. 16).

31 Avtalet ingicks genom rådets beslut 2006/539/EG (EUT L 224, 16.8.2006, s. 22).

32 Unionen ansluten genom rådets beslut 95/399/EG (EUT L 236, 5.10.1995, s. 24).

33 Avtalet ingicks genom rådets beslut 2008/780/EG (EUT L 268, 9.10.2008, s. 27).

n) *WCPFC:s konventionsområde*: (WCPFC, Kommissionen för bevarande och förvaltning av långvandrande fiskbestånd i västra och mellersta Stilla havet) det geografiska område som definieras i konventionen om bevarande och förvaltning av långvandrande fiskbestånd i västra och mellersta Stilla havet[34],

o) *den del av Berings hav som är fritt hav*: det fria geografiska havsområde i Berings hav som ligger mer än 200 nautiska mil utanför de baslinjer från vilka bredden av Berings havs kuststaters territorialvatten mäts,

p) *överlappande område mellan IATTC och WCPFC*: det geografiska område som avgränsas enligt följande:

– longitud 150° W,

– longitud 130º W,

– latitud 4° S,

– latitud 50° S.

[34] Unionen ansluten genom rådets beslut 2005/75/EG (EUT L 32, 4.2.2005, s. 1).

AVDELNING II
FISKEMÖJLIGHETER FÖR UNIONSFARTYG

Kapitel I
Allmänna bestämmelser

Artikel 5
TAC:er och fördelning

1. De totala tillåtna fångstmängderna för unionsfartyg i unionens vatten eller i vissa andra vatten än unionens vatten och fördelningen av dessa TAC:er mellan medlemsstaterna samt, i förekommande fall, de villkor som är funktionellt knutna till dem anges i bilaga I.

2. Unionsfartyg får ta fångster, inom de TAC:er som anges i bilaga I, i vatten som lyder under Färöarnas, Grönlands, Islands och Norges fiskerijurisdiktion, samt i fiskezonen kring Jan Mayen, på de villkor som anges i artikel 19 och i bilaga III till den här förordningen samt i förordning (EG) nr 1006/2008[35] och i tillämpningsföreskrifterna till denna.

3. För tillämpningen av det särskilda villkor som fastställs i bilaga IA för bestånden av tobisfiskar i unionens vatten i Ices-zoner IIa, IIIa och IV ska de förvaltningsområden som fastställs i bilaga IID gälla.

Artikel 6
TAC:er som ska fastställas av medlemsstaterna

1. För vissa fiskbestånd ska TAC:erna fastställas av den berörda medlemsstaten. Dessa bestånd anges i bilaga I.

2. De TAC:er som fastställs av medlemsstaterna ska

   a) vara förenliga med den gemensamma fiskeripolitikens principer och regler, särskilt principen om hållbart utnyttjande av beståndet, och

   b) ge följande resultat:

      i) Ett utnyttjande av beståndet som med största möjliga sannolikhet är förenligt med en maximal hållbar avkastning från och med år 2015, om analytiska bedömningar finns att tillgå.

      ii) Ett utnyttjande av beståndet som är förenligt med försiktighetsstrategin i fiskeriförvaltningen, om analytiska bedömningar inte finns att tillgå eller är ofullständiga.

3. Senast den 15 mars 2015 ska varje berörd medlemsstat lämna följande information till kommissionen:

   a) Antagna TAC:er.

---

[35] Rådets förordning (EG) nr 1006/2008 av 29 september 2009 om tillstånd till fiskeverksamhet för gemenskapens fiskefartyg i vatten utanför gemenskapens vatten och om tillträde för fartyg från tredjeland till gemenskapens vatten, om ändring av förordningarna (EEG) nr 2847/93 och (EG) nr 1627/94 och om upphävande av förordning (EG) nr 3317/94 (EUT L 286, 29.10.2008, s. 33).

b) De data på vilka de TAC:er som antagits grundar sig och som samlats in och bedömts av den berörda medlemsstaten.

c) Uppgifter om hur antagna TAC:er är förenliga med punkt 2.

Artikel 7
Villkor för landning av fångster och bifångster

1. Fisk från bestånd för vilka TAC:er har fastställts som har fångats i sådana fisken som anges i artikel 15.1 a i förordning (EU) nr 1380/2013 ska omfattas av den landningsskyldighet som fastställs däri.

2. Fisk från bestånd för vilka TAC:er har fastställts får endast behållas ombord eller landas om

(a) fångsterna har gjorts av fartyg som för en medlemsstats flagg, vilken medlemsstat har en kvot, och denna kvot inte är uttömd, eller

(b) fångsterna utgör en del av en unionskvot som inte har fördelats mellan medlemsstaterna med hjälp av kvoter och denna unionskvot inte är uttömd.

3. Beståndenav icke-målarter inom säkra biologiska gränser som avses i artikel 15.8 i förordning (EU) nr 1380/2013 anges i bilaga I för tillämpningen av det undantag från skyldigheten att avräkna fångster från de berörda kvoterna som föreskrivs i den artikeln.

Artikel 8
Begränsningar av fiskeansträngningen

Följande bestämmelser för fiskeansträngningen ska gälla:

a) Bilaga IIA ska tillämpas på förvaltningen av vissa bestånd av torsk, tunga och rödspätta i Kattegatt, Skagerrak, den del av Ices-sektion IIIa som inte tillhör Skagerrak och Kattegatt, Ices-delområde IV och Ices-sektionerna VIa, VIIa och VIId samt i unionens vattnen i Ices-sektionerna IIa och Vb.

b) Bilaga IIB ska tillämpas på åtgärder för kummel- och havskräftbeståndens återhämtning i Ices-sektionerna VIIIc och IXa, med undantag av Cádizbukten.

c) Bilaga IIC ska tillämpas på förvaltningen av bestånden av tunga i Ices-sektion VIIe.

d) Bilaga IIE ska tillämpas på förvaltningen av havsabborre i Ices-sektion VIIe.

Artikel 9
Begränsning av fångster och fiskeansträngning i djuphavsfisken

1. I artikel 3.1 i förordning (EG) nr 2347/2002[36] fastställs att krav på innehav av ett djuphavsfisketillstånd ska gälla för fiske efter liten hälleflundra. Villkoren i den artikeln ska gälla vid fångst, behållande ombord, omlastning och landning av liten hälleflundra.

2. Medlemsstaterna ska se till att fiskeansträngningen under 2015, mätt i kilowattdagar ute ur hamn, för fartyg som innehar djuphavsfisketillstånd enligt artikel 3.1 i förordning (EG) nr 2347/2002 inte överstiger 65 % av den genomsnittliga årliga

[36] Rådets förordning (EG) nr 2347/2002 av den 16 december 2002 om särskilda tillträdeskrav och därmed förbundna villkor vid fiske efter djuphavsbestånd (EGT L 351, 28.12.2002, s. 6).

fiskeansträngningen för den berörda medlemsstatens fartyg år 2003 under fångstresor då djuphavsfisketillstånd innehades eller då arter av djuphavsfiskar, enligt förteckningen i bilagorna I och II till den förordningen, fångades-. Denna punkt ska enbart tillämpas på fångstresor då över 100 kg av andra djuphavsarter än guldlax fångades.

Artikel 10
Särskilda bestämmelser om fördelning av fiskemöjligheter

1. Fördelningen mellan medlemsstaterna av fiskemöjligheterna enligt denna förordning ska göras utan att det påverkar

   a) byten enligt artikel 16.8 i förordning (EU) nr 1380/2013,

   b) reduceringar och omfördelningar enligt artikel 37 i förordning (EG) nr 1224/2009,

   c) omfördelningar enligt artikel 10.4 i förordning (EG) nr 1006/2008,

   d) ytterligare landningar som är tillåtna enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 847/96 och artikel 15.9 i förordning (EU) nr 1380/2013,

   e) kvantiteter som hålls inne i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr 847/96,

   f) avdrag enligt artiklarna 105, 106 och 107 i förordning (EG) nr 1224/2009,

   g) kvotöverföringar och kvotbyten enligt artikel 20 i denna förordning,

   h) ytterligare tilldelningar enligt artikel 14 i denna förordning.

2. Om inget annat anges i bilaga I till denna förordning ska artikel 3 i förordning (EG) nr 847/96 tillämpas på bestånd som omfattas av försiktighets-TAC, och artiklarna 3.2, 3.3 och 4 i den förordningen ska tillämpas på bestånd som omfattas av analytisk TAC. Artiklarna 3 och 4 i förordning (EG) nr 847/96 ska tillämpas på TAC:er endast om medlemsstaterna inte använder den flexibilitet mellan åren som föreskrivs i artikel 15.9 i förordning (EU) nr 1380/2013.

Artikel 11
Fredningstid

1. Det ska vara förbjudet att fiska efter eller att behålla ombord följande arter i Porcupine Bank under perioden 1 maj–31 maj 2015: torsk, glasvarar, marulk, kolja, vitling, kummel, havskräfta, rödspätta, bleka, gråsej, rockor, tunga, lubb, birkelånga, långa och pigghaj.

   Vid tillämpning av denna punkt ska Porcupine Bank anses omfatta det geografiska område som avgränsas av loxodromer som i angiven ordning förbinder följande positioner:

Punkt	Latitud	Longitud
1	52° 27' N	12° 19' W
2	52° 40' N	12° 30' W
3	52° 47' N	12° 39,600' W
4	52° 47' N	12° 56' W
5	52° 13,5' N	13° 53,830' W

Punkt	Latitud	Longitud
6	51 ° 22' N	14° 24' W
7	51 ° 22' N	14° 03' W
8	52° 10' N	13° 25' W
9	52° 32' N	13° 07,500' W
10	52° 43' N	12° 55' W
11	52° 43' N	12° 43' W
12	52° 38 800' N	12° 37' W
13	52° 27' N	12° 23' W
14	52° 27' N	12° 19' W

Genom undantag från första stycket ska det vara tillåtet att segla genom Porcupine Bank med de arter ombord som avses i den punkten i enlighet med artikel 50.3, 50.4 och 50.5 i förordning (EG) nr 1224/2009.

2. Kommersiellt fiske efter tobisfiskar med bottentrål, not/vad eller liknande släpredskap med en maskstorlek på mindre än 16 mm ska vara förbjudet i Ices-sektionerna IIa, IIIa och Ices-delområde IV under perioden 1 januari–31 mars 2015 samt under perioden 1 augusti–31 december 2015.

Förbudet i första stycket ska också gälla för fartyg från tredjeländer som har tillstånd att fiska efter tobisfiskar i unionens vatten i Ices-delområde IV, om inte annat anges.

Artikel 12
Fritidsfiske efter havsabborre

För fritidsfiske i Ices-sektionerna IVb, IVc, VIIa, VIId, VIIe, VIIf, VIIg och VIIh ska en fångstbegränsning på en havsabborre per person och dag gälla.

Artikel 13
Förbud

1. Det ska vara förbjudet för unionsfartyg att fiska efter, att ombord behålla, att lasta om eller att landa följande arter:

a) Klorocka (*Amblyraja radiata*) i unionens vatten i Ices-sektionerna IIa, IIIa och VIId och Ices-delområde IV.

b) Brugd (*Cetorhinus maximus*) och vithaj (*Carcharodon carcharias*) i alla vatten.

c) Slätrocka (*Dipturus batis*, bestående av arterna *Dipturus* cf. *flossada* och *Dipturus* cf. *intermedia*) i unionens vatten i Ices-sektion IIa och Ices-delområdena III, IV, VI, VII, VIII, IX och X.

d) Gråhaj (*Galeorhinus galeus*) och *Etmopterus pusillus* i unionens vatten i Ices-sektion IIa och Ices-delområde IV samt i alla vatten i Ices-delområdena I, V, VI, VII, VIII, XII och XIV.

e) Chokladhaj (*Dalatias licha*), skednoshaj (*Deania calcea*), brun pigghaj (*Centrophorus squamosus*), *Etmopterus princeps* och pailonahaj

(*Centroscymnus coelolepis*) i unionens vatten i Ices-sektion IIa och Ices-delområde IV samt i alla vatten i Ices-delområdena I och XIV.

f) Håbrand (*Lamna nasus*) i alla vatten.

g) Manta (*Manta birostris*) i alla vatten.

h) Knaggrocka (*Raja clavata*) i unionens vatten i Ices-sektion IIIa.

i) Svartbuksrocka (*Raja (Dipturus) nidarosiensis*) i unionens vatten i Ices-sektionerna VIa, VIb, VIIa, VIIb, VIIc, VIIe, VIIf, VIIg, VIIh och VIIk.

j) Brokrocka (*Raja undulata*) i unionens vatten i Ices-delområdena VI och X och gårocka (*Raja alba*) i unionens vatten i Ices-delområdena VI, VII, VIII, IX och X.

k) Hajrockor (Rhinobatidae) i unionens vatten i Ices-delområdena I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X och XII.

l) Pigghaj (*Squalus acanthias*) i unionens vatten i Ices-sektion IIa och Ices-delområde IV samt i alla vatten i Ices-delområdena I, V, VI, VII, VIII, XII och XIV.

m) Havsängel (*Squatina squatina*) i unionens vatten.

2. Om arter som avses i punkt 1 fångas oavsiktligt får de inte komma till skada. Fiskarna ska släppas tillbaka omedelbart.

Artikel 14
Dataöverföring

När medlemsstaterna, i enlighet med artiklarna 33 och 34 i förordning (EG) nr 1224/2009, sänder uppgifter till kommissionen om de kvantiteter ur varje bestånd som landats, ska de använda de beståndskoder som anges i bilaga I till denna förordning.

Kapitel II
Ytterligare tilldelningar för fartyg som deltar i försöksverksamhet avseende fullt dokumenterade fisken

Artikel 15
Ytterligare tilldelning

1. För vissa bestånd får en medlemsstat bevilja ytterligare tilldelning till fartyg som för dess flagg och som deltar i försöksverksamhet avseende fullt dokumenterade fisken. Dessa bestånd anges i bilaga I.

2. Den ytterligare tilldelning som avses i punkt 1 får inte överskrida den högsta gräns som fastställs i bilaga I uttryckt som en procentandel av den kvot som tilldelats den berörda medlemsstaten.

Artikel 16
Villkor för ytterligare tilldelning

1. Vid ytterligare tilldelning till ett fartyg enligt artikel 15 ska följande villkor uppfyllas:

a) Fartyget ska använda CCTV-kameror kopplade till sensorer (nedan gemensamt kallade CCTV-system), som spelar in all fiskeverksamhet och all bearbetning ombord på fartyget.

b) Den ytterligare tilldelning som beviljas ett enskilt fartyg som deltar i försöksverksamhet får inte överskrida följande gränser:

i) 75 % av de utkast av det aktuella beståndet som beräknats av relevant medlemsstat för den fartygstyp som det berörda fartyg som beviljats ytterligare tilldelning tillhör.

ii) 30 % av den individuella tilldelning fartyget hade innan det började delta i försöksverksamhet.

c) Alla fångster som fartyget gör ur det bestånd för vilket det fått ytterligare tilldelning, inbegripet exemplar som är mindre än den minsta tillåtna landningsstorleken enligt bilaga XII till förordning (EG) nr 850/98[37], ska räknas av från den individuella tilldelning som fartyget beviljats och som följer av ytterligare tilldelning som beviljats enligt artikel 14.

d) Så snart ett fartyg har uttömt sin individuella tilldelning för ett bestånd som omfattas av ytterligare tilldelning ska fartyget upphöra med all fiskeverksamhet i det aktuella TAC-området. e) Beträffande de bestånd som denna artikel omfattar får medlemsstaterna tillåta överföring av hela eller delar av den individuella tilldelningen från fartyg som inte deltar i försöksverksamhet avseende fullständigt dokumenterade fisken till fartyg som deltar i den försöksverksamheten, förutsatt att det kan påvisas att utkasten från de icke-deltagande fartygen inte ökar.

2. Trots vad som sägs i punkt 1 b i får en medlemsstat undantagsvis bevilja fartyg som för dess flagg en ytterligare tilldelning som överstiger 75 % av de utkast av beståndet som beräknats göras av den fartygstyp som fartyget som beviljas ytterligare tilldelning tillhör, på följande villkor:

a) Utkastnivån för beståndet beräknas för den berörda fartygstypen vara lägre än 10 %.

b) Fartygstypen ifråga behöver inbegripas för att möjliggöra en utvärdering av CCTV-systemets kontrollpotential.

c) Utkastnivån för beståndet beräknas för alla de fartyg som deltar i försöksverksamheten inte överskrida 75 % av de beräknade utkasten av beståndet.

3. Innan ytterligare tilldelning enligt artikel 14 beviljas ska en medlemsstat lämna följande information till kommissionen:

a) En förteckning över fartyg som för dess flagg och som deltar i försöksverksamhet avseende fullt dokumenterade fisken.

b) Specifikationer för den elektroniska fjärrövervakningsutrustning som finns installerad ombord på dessa fartyg.

c) Kapacitet, typ och specifikationer avseende de redskap som används av dessa fartyg.

---

[37] Rådets förordning (EG) nr 850/98 av den 30 mars 1998 för bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder för skydd av unga exemplar av marina organismer (EGT L 125, 27.4.1998, s. 1).

d) Beräknade utkast för varje fartygstyp som deltar i försöksverksamheten.

e) Den fångstmängd som under 2014 tagits av de fartyg som deltar i försöken ur det bestånd som de berörda TAC:erna avser.

Artikel 17
Behandling av personuppgifter

Om de inspelningar som avses i artikel 15.1 a innebär att personuppgifter behandlas i den mening som avses i direktiv 95/46/EG ska det direktivet tillämpas på behandlingen av sådana personuppgifter.

Artikel 18
Indragning av ytterligare tilldelning

Om en medlemsstat upptäcker att ett fartyg som deltar i försöksverksamhet avseende fullt dokumenterade fisken inte uppfyller de villkor som anges i artikel 16 ska den omedelbart dra in den ytterligare tilldelning som fartyget har beviljats och förbjuda fartyget att delta i försöksverksamheten under återstoden av 2015.

Artikel 19
Vetenskaplig bedömning av utkastberäkningarna

För att övervaka att det villkor som anges i artikel 16.1 b i är uppfyllt får kommissionen begära att medlemsstater som tillämpar detta kapitel lämnar in sina beräkningar av utkasten för varje fartygstyp till ett vetenskapligt rådgivande organ för bedömning. I avsaknad av en bedömning som bekräftar dessa utkast ska den berörda medlemsstaten vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att det villkoret är uppfyllt och informera kommissionen om detta.

Kapitel III
Tillstånd att fiska i tredjeländers vatten

Artikel 20
Fisketillstånd

1. Det högsta antalet fisketillstånd för unionsfartyg som fiskar i tredjeländers vatten fastställs i bilaga III.

2. Om en medlemsstat, på grundval av artikel 16.8 i förordning (EU) nr 1380/2013, överför kvoter till en annan medlemsstat (byte) inom de fiskeområden som anges i bilaga III ska överföringen inbegripa en motsvarande överföring av fisketillstånd och anmälas till kommissionen. Det sammanlagda antalet fisketillstånd för varje fiskeområde, enligt bilaga III, får dock inte överskridas.

Kapitel IV
Fiskemöjligheter i regionala fiskeriförvaltningsorganisationers vatten

Artikel 21
Kvotöverföringar och kvotbyten

1. Om en regional fiskeriförvaltningsorganisations regler tillåter kvotöverföringar eller kvotbyten mellan de avtalsslutande parterna i organisationen, får en medlemsstat (nedan kallad *den berörda medlemsstaten*) diskutera planerade kvotöverföringar eller kvotbyten med en avtalsslutande part i organisationen och, om så är lämpligt, fastställa riktlinjer för dessa.

2. När den berörda medlemsstaten har underrättat kommissionen får kommissionen godkänna riktlinjerna för den planerade kvotöverföring eller det planerade kvotbyte som medlemsstaten har diskuterat med den berörda avtalsslutande parten i den regionala fiskeriförvaltningsorganisationen. Därefter ska kommissionen utan onödigt dröjsmål utväxla samtycke till att vara bunden av en sådan kvotöverföring eller ett sådant kvotbyte med den berörda avtalsslutande parten i organisationen. Kommissionen ska sedan anmäla den överenskomna kvotöverföringen eller det överenskomna kvotbytet till organisationens sekretariat i enlighet med organisationens regler.

3. Kommissionen ska informera medlemsstaterna om den överenskomna kvotöverföringen eller det överenskomna kvotbytet.

4. De fiskemöjligheter som erhålls från eller överförs till den berörda avtalsslutande parten i den regionala fiskeriförvaltningsorganisationen genom kvotöverföringen eller kvotbytet ska betraktas som kvoter som tilldelats till eller dragits av från den berörda medlemsstatens tilldelning, från och med att kvotöverföringen eller kvotbytet får verkan i enlighet med villkoren i den överenskommelse som gjorts med den berörda avtalsslutande parten i organisationen eller, i förekommande fall, i enlighet med den berörda organisationens regler. En sådan tilldelning ska inte ändra den befintliga fördelningsnyckeln för fördelning av fiskemöjligheter mellan medlemsstaterna i enlighet med principen om relativ stabilitet i fiskeverksamheten.

AVSNITT 1
ICCAT:S KONVENTIONSOMRÅDE

Artikel 22
Begränsningar av fiskekapacitet och odlings- och gödningskapacitet för blåfenad tonfisk

1. Antalet spöfiskefartyg och dörjfiskefartyg från unionen som tillåts fiska aktivt efter blåfenad tonfisk på mellan 8 kg/75 cm och 30 kg/115 cm i östra Atlanten ska begränsas i enlighet med punkt 1 i bilaga IV.

2. Antalet unionsfartyg för kustnära icke-industriellt fiske som får fiska aktivt efter blåfenad tonfisk på mellan 8 kg/75 cm och 30 kg/115 cm i Medelhavet ska begränsas i enlighet med punkt 2 i bilaga IV.

3. Antalet unionsfartyg som i odlingssyfte fiskar efter blåfenad tonfisk i Adriatiska havet och som får fiska aktivt efter blåfenad tonfisk på mellan 8 kg/75 cm och 30 kg/115 cm ska begränsas i enlighet med punkt 3 i bilaga IV.

4. Antalet fiskefartyg, och motsvarande totala kapacitet för fartygen, uttryckt i bruttodräktighet, som får fiska efter, behålla ombord, lasta om, transportera eller landa blåfenad tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet ska begränsas i enlighet med punkt 4 i bilaga IV.

5. Antalet fällor som får användas inom fisket efter blåfenad tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet ska begränsas i enlighet med punkt 5 i bilaga IV.

6. Kapaciteten för odling och gödning av blåfenad tonfisk samt den största mängd vildfångad blåfenad tonfisk som får avsättas för insättning i gödnings- eller odlingsanläggningar i östra Atlanten och Medelhavet ska begränsas i enlighet med punkt 6 i bilaga IV.

Artikel 23
Sport- och fritidsfiske

Medlemsstaterna ska avsätta en särskild kvot för blåfenad tonfisk för sport- och fritidsfiske från de kvoter som de tilldelats enligt bilaga ID.

Artikel 24
Hajar

1. Det ska vid allt fiske vara förbjudet att ombord behålla, att omlasta eller att landa delar eller hela kroppar av storögda rävhajar (*Alopias superciliosus*).

2. Det ska vara förbjudet att bedriva riktat fiske efter arter av rävhajar av släktet Alopias.

3. Det ska vara förbjudet att ombord behålla, att omlasta eller att landa delar eller hela kroppar av hammarhajar av familjen Sphyrnidae (med undantag för *Sphyrna tiburo*) i samband med fiske i Iccat:s konventionsområde.

4. Det ska vid allt fiske vara förbjudet att ombord behålla, att omlasta eller att landa delar eller hela kroppar av årfenshajar (*Carcharhinus longimanus*).

5. Det ska vid allt fiske vara förbjudet att behålla silkeshajar (*Carcharhinus falciformis*) ombord.

AVSNITT 2
CCAMLR:S KONVENTIONSOMRÅDE

Artikel 25
Förbud och fångstbegränsningar

1. Riktat fiske efter arterna i bilaga V del A ska vara förbjudet i de zoner och under de perioder som där anges.

2. För undersökande fiske ska de TAC:er och bifångstbegränsningar som anges i bilaga V del B gälla i de delområden som där anges.

Artikel 26
Undersökande fiske

1. Endast de medlemsstater som är medlemmar i CCAMLR-kommissionen får under 2015 delta i undersökande långrevsfiske efter *Dissostichus* spp. i FAO:s delområden 88.1 och 88.2 samt i sektionerna 58.4.1, 58.4.2 och 58.4.3a utanför områden under nationell jurisdiktion. En sådan medlemsstat som avser att delta i sådant fiske ska senast den 1 juni 2015 anmäla detta till CCAMLR-sekretariatet i enlighet med artiklarna 7 och 7a i förordning (EG) nr 601/2004.

2. När det gäller FAO:s delområden 88.1 och 88.2 samt sektionerna 58.4.1, 58.4.2 och 58.4.3a ska TAC:erna och bifångstbegränsningarna anges per delområde och sektion, samt deras fördelning per småskalig forskningsenhet (SSRU) inom vart och ett av dessa områden, överensstämma med vad som anges i bilaga V del B. Fisket i en småskalig forskningsenhet ska upphöra när de rapporterade fångsterna når angiven TAC och fiske i den enheten ska därefter vara förbjudet under resten av fiskesäsongen.

3. Fisket ska ske med så stor geografisk och batymetrisk spridning som möjligt så att man får de uppgifter som behövs för att avgöra fiskepotential och för att undvika en alltför stor- koncentration av fångster och fiskeansträngning. I FAO:s delområden 88.1 och 88.2 samt sektionerna 58.4.1, 58.4.2 och 58.4.3a ska det dock vara förbjudet att fiska i vatten som är mindre än 550 meter djupa.

Artikel 27
Fiske efter antarktisk krill under fiskesäsongen 2015/2016

1. Endast de medlemsstater som är medlemmar i CCAMLR-kommissionen får fiska efter antarktisk krill (*Euphausia superba*) i CCAMLR:s konventionsområde under fiskesäsongen 2015/2016. En sådan medlemsstat som avser att fiska efter antarktisk krill i CCAMLR:s konventionsområde ska senast den 1 juni 2015 anmäla sin avsikt att fiska efter antarktisk krill till CCAMLR:s sekretariat, i enlighet med artikel 5a i förordning (EG) nr 601/2004, samt till kommissionen, i det format som anges i bilaga V del C i den här förordningen.

2. Den anmälan som avses i punkt 1 i denna artikel ska innehålla de uppgifter som fastställs i artikel 3 i förordning (EG) nr 601/2004 för varje fartyg som av en medlemsstat ska tillåtas att delta i fiske efter antarktisk krill.

3. En medlemsstat som avser att fiska efter antarktisk krill i CCAMLR:s konventionsområde ska endast anmäla denna avsikt med avseende på fartyg med tillstånd som antingen för dess flagg vid tidpunkten för anmälan eller för flagg från någon annan CCAMLR-stat men förväntas föra den medlemsstatens flagg vid den tidpunkt då fisket äger rum.

4. Medlemsstaterna ska ha rätt att ge andra fartyg än dem som anmälts till CCAMLR:s sekretariat i enlighet med punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel tillstånd att delta i fiske efter antarktisk krill, om ett fartyg med tillstånd är förhindrat att delta på grund av legitima operativa skäl eller force majeure. I ett sådant fall ska den berörda medlemsstaten omedelbart underrätta CCAMLR:s sekretariat och kommissionen och lämna

   a) fullständiga uppgifter om det eller de berörda ersättningsfartygen, bland annat de uppgifter som föreskrivs i artikel 3 i förordning (EG) nr 601/2004,

b) en heltäckande redovisning av skälen till bytet och alla relevanta styrkande bevis eller hänvisningar.

5. En medlemsstat får inte tillåta ett fartyg som är upptaget i någon av CCAMLR:s fartygsförteckningar för olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU) att delta i fiske efter antarktisk krill.

AVSNITT 3
IOTC:S KONVENTIONSOMRÅDE

Artikel 28

Begränsning av fiskekapaciteten för fartyg som fiskar i IOTC:s konventionsområde

1. Det största antal unionsfartyg som får fiska efter tropiska tonfiskar i IOTC:s konventionsområde och motsvarande kapacitet, uttryckt i bruttodräktighet, ska överensstämma med vad som anges i bilaga VI punkt 1.

2. Det största antal unionsfartyg som får fiska efter svärdfisk (*Xiphias gladius*) och långfenad tonfisk (*Thunnus alalunga*) i IOTC:s konventionsområde, och motsvarande kapacitet, uttryckt i bruttodräktighet, ska överensstämma med vad som anges i bilaga VI punkt 2.

3. Medlemsstaterna får omfördela fartyg som ingår i ett av de två fisken som avses i punkterna 1 och 2 till det andra fisket, under förutsättning att de för kommissionen kan visa att denna ändring inte leder till en ökning av fiskeansträngningen för de berörda fiskbestånden.

4. Medlemsstaterna ska i samband med en föreslagen överföring av kapacitet till deras flotta se till att de fartyg som ska överföras finns med i IOTC:s fartygsregister eller i fartygsregistret hos en annan regional fiskeriorganisation för tonfisk. Vidare får inga fartyg som förekommer i en regional fiskeriförvaltningsorganisations förteckning över fartyg som bedriver IUU-fiske (IUU-fartyg) överföras.

5. För att genomförandet av de utvecklingsplaner som lämnats in till IOTC ska beaktas får medlemsstaterna inte höja sin fiskekapacitet över de tak som avses i punkterna 1 och 2 med mer än inom de gränser som fastställs i dessa planer.

Artikel 29

Hajar

1. Vid allt fiske ska det vara förbjudet att ombord behålla, att omlasta eller att landa delar av eller hela kroppar av rävhajar av alla arter av familjen Alopiidae.

2. Vid allt fiske ska det vara förbjudet att ombord behålla, att omlasta eller att landa delar eller hela kroppar av årfenshajar (*Carcharhinus longimanus*), utom för fartyg med en total längd av mindre än 24 meter som endast fiskar inom sin flaggmedlemsstats exklusiva ekonomiska zon, på villkor att fångsten endast är avsedd för lokal konsumtion.

3. Om de arter som avses i punkt 1 och 2 fångas oavsiktligt får de inte komma till skada. Fiskarna ska släppas tillbaka omedelbart.

AVSNITT 4
SPRFMO:S KONVENTIONSOMRÅDE

Artikel 30
Pelagiskt fiske – kapacitetsbegränsning

Medlemsstater som under 2007, 2008 eller 2009 aktivt bedrivit pelagiskt fiske i SPRFMO:s konventionsområde ska begränsa den totala bruttodräktighetsnivån för fartyg som för deras flagg och som under 2015 fiskar efter pelagiska bestånd till unionens totala bruttodräktighetsnivå av 78 600.

Artikel 31
Pelagiskt fiske –TAC:er

1. Endast de medlemsstater som under 2007, 2008 eller 2009 aktivt bedrivit pelagiskt fiske i SPRFMO:s konventionsområde i enlighet med artikel 30, får fiska efter pelagiska bestånd i detta område i enlighet med de TAC:er som anges i bilaga IJ.

2. De fiskemöjligheter som anges i bilaga IJ får utnyttjas endast om medlemsstaterna senast den femte dagen i följande månad till kommissionen, för vidarebefordran till SPRFMO:s sekretariat, översänder förteckningen över fartyg som aktivt bedriver fiske eller deltar i omlastning i SPRFMO:s konventionsområde, register från kontrollsystem för fartyg (VMS), månatliga fångstrapporter och, om uppgifterna finns tillgängliga, hamnanlöp.

Artikel 32
Bottenfiske

Medlemsstater som hade dokumenterade fångster eller dokumenterad fiskeansträngning inom bottenfiske i SPRFMO:s konventionsområde under perioden 1 januari 2002–31 december 2006 ska under 2015 begränsa sina fångster eller sin fiskeansträngning inom bottenfiske i konventionsområdet till de delar av konventionsområdet där bottenfiske förekom under den perioden och till en nivå som inte överskrider de årliga genomsnittliga fångstmängderna eller ansträngningsparametrarna under perioden 1 januari 2002–31 december 2006.

AVSNITT 5
IATTC:S KONVENTIONSOMRÅDE

Artikel 33
Fiske med snörpvad

1. Fiske med snörpvadsfartyg efter gulfenad tonfisk (*Thunnus albacares*), storögd tonfisk (*Thunnus obesus*) och bonit (*Katsuwonus pelamis*) ska vara förbjudet

   a) under perioden 29 juli–28 september 2015 eller under perioden 18 november 2015–18 januari 2016 i det område som avgränsas av

      – Nord-, Mellan- och Sydamerikas kuster mot Stilla havet,

      – longitud 150° W,

      – latitud 40º N,

      – latitud 40° S.

   b) under perioden 29 september–29 oktober 2015 inom det område som avgränsas av

      – longitud 96° W,

      – longitud 110° W,

      – latitud 4º N,

      – latitud 3° S.

2. De berörda medlemsstaterna ska före den 1 april 2015 meddela kommissionen vilken fredningsperiod enligt punkt 1 som valts. Alla de berörda medlemsstaternas snörpvadsfartyg ska upphöra med snörpvadsfiske i de områden som anges i punkt 1 under den period som valts.

3. Snörpvadsfartyg som fiskar efter tonfisk i IATTC:s konventionsområde ska ombord behålla och sedan landa eller omlasta all gulfenad tonfisk, storögd tonfisk och bonit som fångas.

4. Punkt 3 ska inte tillämpas i följande fall:

   a) om fisken anses otjänlig som människoföda av andra skäl än storleken, eller

   b) om det återstående utrymmet i lastrummet vid det sista kastet under en fångstresa är otillräckligt för att ta emot den tonfisk som fångas vid detta kast.

Artikel 34
Förbud mot fiske efter årfenshajar

1. Det ska vara förbjudet att fiska efter årfenshajar (*Carcharhinus longimanus*) i IATTC:s konventionsområde, och att ombord behålla, att omlasta, att lagra, att till försäljning bjuda ut, att sälja eller att landa delar eller hela kroppar av årfenshajar i det området.

2. Om arter som avses i punkt 1 fångas oavsiktligt får de inte komma till skada. Fartygsoperatörerna ska omedelbart släppa exemplaren och även

   a) registrera antalet släppta individer med uppgift om status (döda eller levande),

b) rapportera den information som avses i led a till den medlemsstat där de är medborgare. Medlemsstaterna ska vidarebefordra den information som samlats in under det föregående året till kommissionen senast den 31 januari det år då denna förordning träder i kraft.

AVSNITT 6
SEAFO:S KONVENTIONSOMRÅDE

Artikel 35
Förbud mot fiske efter djuphavshaj

Riktat fiske efter följande djuphavshajar i Seafos konventionsområde ska vara förbjudet:

– Rockor (Rajidae).

– Pigghaj (*Squalus acanthias*).

– *Etmopterus bigelowi*.

– *Etmopterus brachyurus*.

– Brunkäxa (*Etmopterus princeps*).

– Slätkäxa (*Etmopterus pusillus*).

– *Apristurus manis*.

– Långnosad småpiggshaj (*Scymnodon squamulosus*).

– Djuphavshajar av överordningen Selachimorpha.

AVSNITT 7
WCPFC:S KONVENTIONSOMRÅDE

Artikel 36

Villkor för fisket efter storögd tonfisk, gulfenad tonfisk, bonit och långfenad tonfisk

1. Medlemsstaterna ska se till att det antal fiskedagar som tilldelas snörpvadsfartyg som fiskar efter storögd tonfisk (*Thunnus obesus*), gulfenad tonfisk (*Thunnus albacares*) och bonit (*Katsuwonus pelamis*) i den del av WCPFC:s konventionsområde som ligger mellan 20° N och 20° S inte överstiger 403 dagar.

2. Unionsfartyg får inte fiska efter långfenad tonfisk (*Thunnus alalunga*) i WCPFC:s konventionsområde söder om 20° S.

Artikel 37

Stängt område för fiske med anordningar som samlar fisk (FAD)

1. I den del av WCPFC:s konventionsområde som ligger mellan 20° N och 20° S ska fiske med snörpvadsfartyg som använder sig av anordningar som samlar fisk (nedan kallade *FAD*) vara förbjudet från och med kl. 00.00 den 1 juli 2015 till och med kl. 24.00 den 31 oktober 2015. Under denna period får ett fartyg som fiskar med snörpvad endast bedriva fiske i denna del av WCPFC:s konventionsområde om det finns en observatör ombord som övervakar att fartyget inte vid någon tidpunkt

   a) lägger ut eller använder FAD eller någon tillhörande elektronisk utrustning,

b) fiskar efter hela stim med användning av FAD.

2. Alla de snörpvadsfartyg som fiskar i den del av WCPFC:s konventionsområde som avses i punkt 1 ska ombord behålla och landa eller lasta om all storögd tonfisk, gulfenad tonfisk och bonit som fångats.

3. Punkt 2 ska inte tillämpas i följande fall:

a) På det sista kastet under en fångstresa om fartyget inte har tillräckligt med utrymme i lastrummet för all fisk.

b) Om fisken är otjänlig som människoföda av andra skäl än storleken.

c) Om frysutrustningen drabbas av ett allvarligt fel.

Artikel 38
Överlappande område mellan IATTC och WCPFC

1. Fartyg som endast är förtecknade i WCPFC-registret ska tillämpa de åtgärder som anges i artiklarna 34–38 när de fiskar i det överlappande område mellan IATTC och WCPFC som definieras i artikel 4 p.

2. Fartyg som är förtecknade i både WCPFC-registret och IATTC-registret samt fartyg som endast är förtecknade i IATTC-registret ska tillämpa de åtgärder som anges i artikel 33.1 a och 33.2–33.4 samt artikel 34 när de fiskar i det överlappande område mellan IATTC och WCPFC som definieras i artikel 4 p.

Artikel 39

Begränsning av antalet unionsfartyg som får fiska efter svärdfisk

Det största antal unionsfartyg som har tillstånd att fiska efter svärdfisk (*Xiphias gladius*) i områden söder om 20° S i WCPFC:s konventionsområde ska överensstämma med vad som anges i bilaga VII.

Artikel 40

Silkeshajar och årfenshajar

1. Det ska vara förbjudet att ombord behålla, omlasta, lagra eller landa delar eller hela kroppar av följande arter i WCPFC:s konventionsområde:

   a) Silkeshajar (*Carcharhinus falciformis*),

   b) Årfenshajar (*Carcharhinus longimanus*)

2. Om arter som avses i punkt 1 fångas oavsiktligt får de inte komma till skada. Fiskarna ska släppas tillbaka omedelbart.

AVSNITT 8
BERINGS HAV

Artikel 41

Förbud mot fiske i den del av Berings hav som är fritt hav

Fiske efter alaska pollock (*Theragra chalcogramma*) i den del av Berings hav som är fritt hav ska vara förbjudet.

AVDELNING III
FISKEMÖJLIGHETER FÖR TREDJELÄNDERS FARTYG I UNIONENS VATTEN

Artikel 42
TAC:er

Fiskefartyg som för norsk flagg och fiskefartyg som är registrerade på Färöarna får ta fångster i unionens vatten inom ramen för de TAC:er som anges i bilaga I till denna förordning och på de villkor som föreskrivs i denna förordning och i kapitel III i förordning (EG) nr 1006/2008.

Artikel 43
Fisketillstånd

Det största antalet fisketillstånd för tredjeländers fiskefartyg som fiskar i unionens vatten fastställs i bilaga VIII.

Artikel 44
Villkor för landning av fångster och bifångster

De villkor som anges i artikel 7 ska gälla för fångster och bifångster som tas av fartyg från tredjeländer som fiskar enligt de tillstånd som anges i artikel 43.

Artikel 45
Förbud

1. Det ska vara förbjudet för fartyg från tredjeländer att fiska efter, att ombord behålla, att lasta om eller att landa följande arter:

   a) Klorocka (*Amblyraja radiata*) i unionens vatten i Ices-sektionerna IIa, IIIa och VIId och Ices-delområde IV.

   b) Brugd (*Cetorhinus maximus*) och vithaj (*Carcharodon carcharias*) i unionens vatten.

   c) Slätrocka (*Dipturus batis*, bestående av arterna *Dipturus* cf. *flossada* och *Dipturus* cf. *intermedia*) i unionens vatten i Ices-sektion IIa och Ices-delområdena III, IV, VI, VII, VIII, IX och X.

   d) Gråhaj (*Galeorhinus galeus*), chokladhaj (*Dalatias licha*), skednoshaj (*Deania calcea*), brun pigghaj (*Centrophorus squamosus*), brunkäxa (*Etmopterus princeps*), Etmopterus pusillus och pailonahaj (*Centroscymnus coelolepis*) i unionens vatten i Ices-sektion IIa och Ices-delområdena I, IV, V, VI, VII, VIII, XII and XIV.

   e) Chokladhaj (*Dalatias licha*), skednoshaj (*Deania calcea*), brun pigghaj (*Centrophorus squamosus*), *brunkäxa (Etmopterus princeps)* och pailonahaj (*Centroscymnus coelolepis*) i unionens vatten i Ices-sektion IIa och Ices-delområdena I, IV och XIV.

   f) Håbrand (*Lamna nasus*) i unionens vatten.

   g) Manta (*Manta birostris*) i unionens vatten.

   h) Knaggrocka (*Raja clavata*) i unionens vatten i Ices-sektion IIIa.

   i) Svartbuksrocka (*Raja (Dipturus) nidarosiensis*) i unionens vatten i Ices-sektionerna VIa, VIb, VIIa, VIIb, VIIc, VIIe, VIIf, VIIg, VIIh och VIIk.

   j) Brokrocka (*Raja undulata*) i unionens vatten i Ices-delområdena VI, IX och X och grårocka (*Raja alba*) i unionens vatten i Ices-delområdena VI, VII, VIII, IX och X.

   k) Hajrockor (*Rhinobatidae*) i unionens vatten i Ices-delområdena I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X och XII.

   l) Pigghaj (*Squalus acanthias*) i unionens vatten i Ices-sektion IIa och Ices-delområdena I, IV, V, VI, VII, VIII, XII och XIV.

   m) Havsängel (*Squatina squatina*) i unionens vatten.

2. Om arter som avses i punkt 1 fångas oavsiktligt får de inte komma till skada. Fiskarna ska släppas tillbaka omedelbart.

AVDELNING IV
SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 46
Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté för fiske och vattenbruk som inrättats genom förordning (EU) nr 1380/2013. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 47
Upphävande

Rådets förordning (EU) nr 779/2014 ska upphöra att gälla med verkan den 1 januari 2015.

Artikel 48

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2015.

Artikel 8 ska dock tillämpas från och med den 1 februari 2015.

De bestämmelser om fiskemöjligheter i CCAMLR:s konventionsområde som anges i artiklarna 24, 25 och 26 samt i bilagorna IE och V ska tillämpas från och med de datum som där anges.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande